

ילדי בני היכלא

הפקדתי שומרים 2

מחדירים את העולם

חוברת למוד מיוחדת לילדי קהלות הקדש בעקבות המצב השורר בארץ הקדש
ילדי בני היכלא לומדים ומתחזקים לשמירה והגנה על עם ישראל
פרטים נוספים בקו בני היכלא שלוחת "הפקדתי שומרים"

יַלְדֵי 'בְּנֵי הֵיכְלָא' יְקָרִים וְאֲהוּבִים! מְבַקֵּשׁ אֲנִי לִפְנוֹת כְּעֵת לְלִבְּכֶם הַטָּהוֹר.

בְּיָמִים אֵלּוּ כֻּלָּנוּ חָווִים תְּקוּפָה שְׁדוֹרֶשֶׁת מֵאִתָּנוּ הִתְמוֹדְדוּת מוּל אֲתַגָּרִים גְּדוֹלִים.

חֵלֶק מֵאִתָּנוּ סָפְגוּ צַעַר וְכְאֵב נוֹרָא בְּמִשְׁפָּחָה הַקְּרוֹבָה וְהָרְחוֹקָה, וְחֵלֶק מֵאִתָּנוּ אֲחוּזִים בְּדְאָגוֹת וּבִלְבּוּלִים, חֲרָדוֹת וּפְחָדִים. לְעִתִּים נִדְמֶה לָנוּ כִּי פָּשׁוּט אֵין לָנוּ כֹּחַ לְהִתְרַכֵּז בַּתְּפִלָּה אוֹ לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם בְּלֵב שָׁלֵם עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁנָּתַן לָנוּ.

אַךְ עָלֵינוּ לִזְכֹּר כִּי דַּוְקָא בְּתְקוּפוֹת אֵלּוּ, אִם בְּכָל זֹאת נִתְאַמֵּץ לְהַרְבּוֹת בַּתּוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְהוֹדָיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְמִרּוֹת הַקֹּשִׁי הַגָּדוֹל, הֲרֵי מַאֲמָץ הַלֵּב יֶחְשַׁב בְּעֵינֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יוֹתֵר מִכָּל קָרְבָּן גָּדוֹל וּמִשְׁבָּח, וְנוֹכַל לִפְעֹל רַבּוֹת לְתוֹעֶלֶת מִשְׁפַּחְתֵּנוּ וּלְטוֹבַת כָּל כְּלַל יִשְׂרָאֵל!

יְלָדִים יְקָרִים, אֲנוּ מַגִּישִׁים לִפְנֵיכֶם גִּלָּיוֹן 'הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים' - תְּכֻנִּית לְמוּד מְיֻחֶדֶת לַיָּמִים אֵלּוּ, עַל הֲלָכוֹת שַׁבָּת. כְּפִי שֶׁהוֹרוּנוּ רַבּוֹתֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בַּיָּמִים אֵלּוּ עִם מִשְׁימוֹת חִידוֹת וְאֲתַגָּרִים, לְמַשִּׁיבִים עַל הַמִּשִּׁימוֹת הַיּוֹמִיּוֹת יְחֻלְּקוּ פְּרָסִים וְכֵן יִכָּנְסוּ לְהַגְרָלוֹת עַל פְּרָסִים יְקָרֵי עֵרֶךְ, נִתַּן לְקַבֵּל אֶת הַחוֹבְרוֹת אֵצֶל גַּבָּאֵי הַקְּהִלּוֹת, וְכֵן אַתֶּם מְזֻמָּנִים לְהִשְׁתַּתֵּף בְּסִדְרֵי הַלְּמוּד הַמְיֻחָדִים בְּקְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְאַל תִּשְׁכְּחוּ לְעַדְכֵּן עַל בְּצוּעַ הַמִּשִּׁימוֹת בְּקַו בְּנֵי הֵיכְלָא בְּשִׁלּוּחָה הַמַּתְאִימָה.בְּנוֹסָף יְלָדִים יְקָרִים, קַבְּלוּ עַל עַצְמְכֶם אֲמִירַת תְּהִלִּים וְחִזּוּק בְּמִצְווֹת, וְעַדְכְּנוּ אוֹתָנוּ בְּקַו בְּשִׁלּוּחָה הַמַּתְאִימָה. וְכֵן מִדֵּי יוֹם אי"ה בְּשָׁעָה 18:45 יִשָּׁדֵר בְּשִׁדּוּר חַי בְּקַו דִּבְרֵי חִזּוּק וַאֲמִירַת תְּהִלִּים ע"י הָרַבָּנִים הַגְּאוֹנִים שְׁלִיטָ"א.בִּתְפִלָּה שֶׁלֹּא יִשְׁמַע עוֹד שׁוֹד וְשֶׁבֶר בִּגְבוּלֵנוּ.

בִּבְרָכָה, מַעֲרֶכֶת בְּנֵי הֵיכְלָא

שִׁלּוּחַת 'הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים'

קַו 'בְּנֵי הֵיכְלָא' 0733-638-700 שִׁלּוּחָה 9,

שִׁלּוּחַת תֹּכֶן מְיֻחֶדֶת לַיָּמִים אֵלּוּ בְּעֻקְבוֹת הַמַּצָּב הַשּׁוֹרֵר בָּאָרֶץ הַקֹּדֶשׁ.

1 - תְּכָנִים מְיֻחָדִים לַיָּמִים אֵלּוּ:

דִּבְרֵי הִתְעוֹרְרוּת וּתְפִלַּת רַבִּים - מָרָן הַגְּרַ"י זִילְבֶּרְשְׁטֵיין שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַ"ש גַּלְאִי שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַמַ"ש אֶדְלְשְׁטֵיין שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַ"י קוּלְדָצְקִי שְׁלִיטָ"א, הַגְּרָ"א בִּידְרְמָן שְׁלִיטָ"א | פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ - הָרַב יוֹסֵף צְבִי גּוֹלְדְבֶּרְג שְׁלִיטָ"א וְהָרַב מָרְדְּכַי חֲלָמִישׁ שְׁלִיטָ"א | דִּבְרֵי חִזּוּק וְסִפּוּרִים מְאַלְּפִים - הָרַב שְׁלֹמֹה מִילֶר שְׁלִיטָ"א, הָרַב אֵלְיָהוּ אַרְיֵאל

הַשִּׁלּוּחָה מִתְעַדְכֶּנֶת בְּתָכְנִים חֲדָשִׁים מִדֵּי כַּמָּה שָׁעוֹת.

2 - דִּווּחַ שָׁעוֹת לְמוּד וְקַבָּלוֹת טוֹבוֹת וְקַבָּלַת פִּרְקֵי תְּהִלִּים

3 - עִדְכּוּן הַמִּשִּׁימוֹת הַיּוֹמִית שֶׁל חוֹבְרוֹת 'הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים' וְכְנִיסָה לְהַגְרָלוֹת

4 - הִצְטָרְפוּת לְמִנְיַן הַתְּהִלִּים הַגָּדוֹל עִם רַבָּנִים חֲשׁוּבִים

5 - הַחִידָה הַיּוֹמִית

6 - הַחִזּוּק הַיּוֹמִי מִפִּי ר' יוֹסְלֶה אַייְזְנְבָּאךְ

7 - שִׁידּוּר חַי מִמַּעֲמַד הַתְּפִלָּה הַיּוֹמִי שֶׁל יַלְדֵי 'בְּנֵי הֵיכְלָא' עִם גְּדוֹלֵי הָרַבָּנִים בְּשָׁעָה 18:45

יְלָדִים יְקָרִים!

הִצְטָרְפוּ לְסִדְרֵי הַלְּמוּד 'הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים' בְּקְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ

בְּחוֹבְרוֹת הַמְיֻחָדוֹת וּתְקַבְּלוּ פְּרָסִים מְשֻׁתָּלְמִים!

בני ברק

חורה · חינוך · חסידות · עיר שוהא עולם

אגף קהילות צעירים ונוער

יו"ל ע"י מערכת 'בני היכלא'
שע"י אגף 'קהילות צעירים ונוער'
עיריית בני ברק

תורה דיליה

לחיזוק קנין אישי בתורה

שע"י עמותת מעשה ידי 580584555

הפקה: תורה דיליה 03-800-9090
t038009090@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

תודת המערכת נתונה
למשתתפים בכתיבת הגליון:

הרב אברהם קורלנסקי
הרב מאיר גרוניך > הרב שמואל ברקוביץ > הרב יחיאל אסתרזון > הרב מרדכי חלמיש

לוגי
ד, בנדיקט

תפזורות ומבוכים
באדיבות חיים כץ

איור קומיקס:
א. ברקוביץ' | 058-3299119

עימוד ועיצוב: ז. הלר
zh720139@gmail.com

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה א' | יוֹם חֲמִישִׁי כ"ז תִּשְׁרֵי

שָׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים.

הַיּוֹם נִלְמַד עַל הֲלָכָה חֲשׁוּבָה שֶׁאוּלַי תִּהְיֶה קְצָת חֲדָשָׁה לְחֶלֶק מִכֶּם.

כָּתוּב בַּתּוֹרָה "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ". וְלָמְדוּ מִפָּסוּק זֶה שֶׁיֵּשׁ מִצְוָה לִזְכֹּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, וְלֹא רַק שֶׁלֹּא לִשְׁכֹּחַ אֶלָּא לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים בְּפוֹעַל שֶׁל זְכִירַת הַשַּׁבָּת. כָּךְ לְמָשָׁל כָּתַב בְּסֵפֶר הַשֵּׂכֶל"ה (שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית) שֶׁמִּי שֶׁמְּבַקֵּר אֵצֶל חָבֵר שֶׁלּוֹ בְּשַׁבָּת לֹא יַגִּיד לוֹ כְּמוֹ בְּיוֹם חֹל 'שָׁלוֹם' אוֹ 'בֹּקֶר טוֹב' אֶלָּא יֹאמַר 'שַׁבַּת שָׁלוֹם [אוֹ גּוּט שָׁאבָּעס]' כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת מִצְוַת 'זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת'.

מְסֻפָּר עַל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכְּשֶׁהֵם רָצוּ לְסַפֵּר בְּיוֹם רִאשׁוֹן עַל מַשֶּׁהוּ שֶׁהָיָה בְּשַׁבָּת לֹא הָיוּ אוֹמְרִים 'אִתְמוֹל' אֶלָּא 'בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ'. מֵהַסִּבָּה הַזּוֹ שֶׁצָּרִיךְ לִזְכֹּר אֶת הַשַּׁבָּת.

הַגְּמָרָא בְּמַסֶּכֶת בֵּיצָה אוֹמֶרֶת שֶׁשַּׁמַּאי הַזָּקֵן הָיָה מוֹצֵא בְּהֵמָה טוֹבָה הָיָה אוֹמֵר וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ לְשַׁבָּת, וְאִם הָיָה מוֹצֵא בְּהֵמָה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנָּה מַנִּיחַ וְעוֹזֵב אֶת הָרִאשׁוֹנָה וְשׁוֹמֵר אֶת הַשֵּׁנִיָּה לְכְבוֹד שַׁבָּת קֹדֶשׁ. וּמִכָּאן לוֹמְדִים שֶׁאִם מְזַדְּמֵן לָךְ חֵפֶץ אוֹ בֶּגֶד יָפֶה וְנָאֶה בְּמֶשֶׁךְ הַשָּׁבוּעַ שֶׁנִּשְׁמֹר לְחַדֵּשׁ אוֹתוֹ בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ כְּדֵי שֶׁנִּזְכֹּר אֶת הַשַּׁבָּת וּנְקַדֵּשׁ וְנַבְדִּיל אוֹתָהּ שֶׁשַּׁבָּת תִּהְיֶה אֲצָלֵנוּ לֹא עוֹד יוֹם כְּמוֹ כָּל הַיָּמִים אֶלָּא יוֹם מְיֻחָד בְּהֵכֶל.

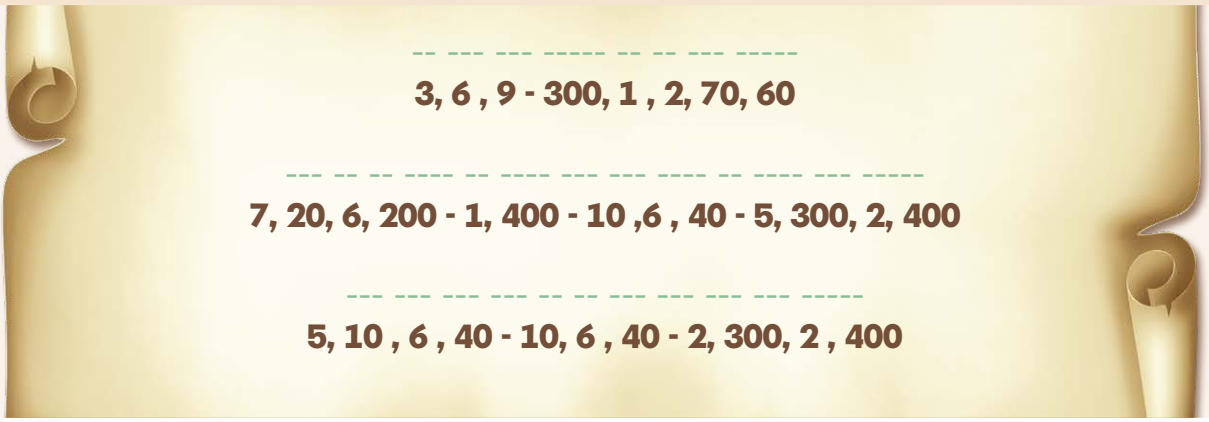
וְלָכֵן יְלָדִים בְּהֵרֵבֶה בָּתִּים מִתְגַּבְּרִים [חוּץ מֵאֵתַי שֶׁהַהוֹרִים מַרְשִׁים כַּמּוּבָן, שֶׁהֵם מְבָגְּרִים וְיוֹדְעִים מַה צָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל פַּעַם] וְשׁוֹתִים לְמָשָׁל שְׁתִיָּה מְתוּקָה רַק בְּשַׁבָּת אוֹ שׁוֹמְרִים אֶת הַמַּמְתָּקִים הַמְיֻחָדִים רַק לְשַׁבָּת.

וּכְמוֹ שֶׁרַבִּים מִכֶּם יוֹדְעִים, בַּתְּפִלָּה אוֹמְרִים כָּל יוֹם 'שִׁיר שֶׁל יוֹם'. וְנֶהֱגוּ לוֹמַר לִפְנֵי כֵן 'הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת' אוֹ 'שֵׁנִי בְּשַׁבָּת' כָּךְ כָּל יוֹם לְפִי אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְזֶה בְּגִלַּל שֶׁרַבִּי יִצְחָק אָמַר בַּמְּכִילְתָּא [מִדְרָשׁ שֶׁל חַז"ל] שֶׁמַּה שֶׁכָּתוּב זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת זֶה שֶׁלֹּא נִסְפֹּר כִּדְרָךְ שֶׁהַגּוֹיִים סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים [סְתָם] אֶלָּא נִסְפֹּר אֶת הַיָּמִים לְשַׁבָּת 'הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת' וְכַדּוֹמֶה.

נִזְכֹּר יַחַד אֶת הַשַּׁבָּת וְהִיא תָּגֵן עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל פֶּגַע.

הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה א' | יוֹם חֲמִישִׁי כ"ז תִּשְׁרֵי

הַפֵּךְ אֶת הַמִּסְפָּרִים לְאוֹתִיּוֹת וְגַלֵּה אֶת הַמִּשְׁגִּים הַמִּסְתַּתְּרִים!

-- --- --- ----- -- -- --- -----

3, 6 , 9 - 300, 1 , 2, 70, 60

--- -- -- ---- -- ---- --- --- ---- -- ---- --- -----

7, 20, 6, 200 - 1, 400 - 10 ,6 , 40 - 5, 300, 2, 400

--- --- --- --- -- -- --- --- --- --- -----

5, 10 , 6 , 40 - 10, 6 , 40 - 2, 300, 2 , 400

גִּימַטְרִיָּה: אוֹתִיּוֹת = מִסְפָּרִים

א-	1	ז-	7	מ-	40	ק-	100
ב-	2	ח-	8	נ-	50	ר-	200
ג-	3	ט-	9	ס-	60	ש-	300
ד-	4	י-	10	ע-	70	ת-	400
ה-	5	כ-	20	פ-	80		
ו-	6	ל-	30	צ-	90		

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה א' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

שָׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים.
הַיּוֹם נִלְמַד עַל אֶחָד מִשְּׁנֵי הַדְּבָרִים שֶׁעֲלֵיהֶם כָּתוּב בַּגְּמָרָא שֶׁמִּי שֶׁמְּקַיֵּם אוֹתָם מֻבְטָח לוֹ שֶׁהוּא נִצָּל מִצָּרוֹת וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת.
הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן אוֹמֶרֶת הַגְּמָרָא שֶׁמִּי שֶׁמְּקַיֵּם שָׁלֹשׁ סְעֻדּוֹת בְּשַׁבָּת נָצוּל מִשָּׁלֹשׁ פֻּרְעָנֻיּוֹת [זְמַנִּים קָשִׁים] א. מַחֲבָלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ. [שֶׁלִּפְנֵי שֶׁהַמָּשִׁיחַ בָּא יֵשׁ הַרְבֵּה צָרוֹת, כְּמוֹ שֶׁלִּפְנֵי שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת אָז יֵשׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ הֵכִי חָזָק בַּלַּיְלָה] ב. מִדִּין שֶׁל גֵּיהִנֹּם. ג. וּמִמִּלְחֶמֶת גּוֹג וּמָגוֹג.
וּמַסְבִּירִים רַבּוֹתֵינוּ כִּי בְּתוֹסֶפֶת שֶׁל סְעֻדָּה הַשְּׁלִישִׁית רוֹאִים וְנָכֹן שֶׁמְּכַבְּדִים אֶת הַשַּׁבָּת [כִּי כָּל יוֹם אוֹכְלִים בְּעִקָּר שְׁתֵּי אֲרוּחוֹת עִקָּרִיּוֹת, וְוַדַּאי שֶׁלֹּא שָׁלֹשׁ **סְעֻדּוֹת**]. וְהַחִיּוּב שֶׁל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית נִלְמָד מֵהַפָּסוּק בַּתּוֹרָה שֶׁמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁיָּרַד הַמָּן בַּמִּדְבָּר 'וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַד' הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה' שֶׁבְּשַׁבָּת לֹא יָרַד מָן. וְכָתוּב בַּפָּסוּק הַזֶּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת הַמִּלָּה **יוֹם** וְלָמְדוּ מִזֶּה שֶׁאִכְלֻהוּ שֶׁצָּרִיךְ לֶאֱכֹל בְּשַׁבָּת שָׁלֹשׁ סְעֻדּוֹת.
וְלָכֵן מְאֹד יֵשׁ לְהַקְפִּיד עַל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית. יֵשׁ לֶאֱכֹל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית לֹא לִפְנֵי חֲצוֹת הַיּוֹם, וְרַק מֵחֲצוֹת בְּצָהֳרֵי שַׁבָּת קֹדֶשׁ אֲפָשָׁר לֶאֱכֹל אֶת סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית. וְעָדִיף לַעֲשׂוֹת אֶת הַסְּעֻדָּה עַל שְׁנֵי חַלּוֹת לֶחֶם [רַק כְּשֶׁאֵין בְּרֵרָה אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת עַל 'מְזוֹנוֹת'. כְּמוֹ עוּגָה לְמָשָׁל] וְצָרִיךְ לֶאֱכֹל **לְפָחוֹת** כַּמּוּת שֶׁל קְצָת יוֹתֵר מִ'כַּבֵּיצָה' [בְּעֵרֶךְ גֹּדֶל שֶׁל בֵּיצָה רְגִילָה] וְלָכֵן מִי שֶׁמְּאֹד קָשֶׁה לוֹ לֶאֱכֹל אַחֲרֵי הַסְּעֻדָּה שֶׁל הַבֹּקֶר [עִם הַחֲמִין וְהַצ'וְלְנְט] אֶת סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית צָרִיךְ שֶׁיֹּאכַל פָּחוֹת בְּכְדֵי שֶׁיּוּכַל לֶאֱכֹל סְעֻדָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא חֲשׁוּבָה מְאֹד.

הַמְּשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה א' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

מָה הַשִּׁעוּר [הַכַּמּוּת] שֶׁצָּרִיךְ לֶאֱכֹל בִּסְעֻדָּה שְׁלִישִׁית?

1. כַּזַּיִת.
2. כַּבֵּיצָה.
3. אֲפִילּוּ מַשֶּׁהוּ.

מֵאֵיזֶה עִנְיָן בַּתּוֹרָה נִלְמַד חִיּוּב שָׁלֹשׁ הַסְּעֻדּוֹת?

1. מִפָּרָשַׁת שְׁמִירַת שַׁבָּת.
2. מִמַּתַּן תּוֹרָה.
3. מִפָּרָשַׁת יְרִידַת הַמָּן.

מֵהֶם שָׁלֹשׁ הַפֻּרְעָנֻיּוֹת מֵהֶם נִצָּל מִי שֶׁאוֹכֵל ג' סְעֻדּוֹת בְּשַׁבָּת?

1. חֶרֶב דֶּבֶר וְרָעָב.
2. גּוֹג וּמָגוֹג חֶבְלֵי מָשִׁיחַ וְדִין גֵּיהִנֹּם.
3. יָגוֹן אֲנָחָה צַר וּמָצוֹק.

בָּאָה שַׁבָּת בָּאָה מְנוּחָה

חַז"ל מְסַפְּרִים [בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא] מַעֲשֶׂה נִפְלָא. שֶׁטּוּרְנוּסְרוּפּוֹס הָרָשָׁע פָּגַשׁ פַּעַם אֶת רַבִּי עֲקִיבָא בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ וְשָׁאַל אוֹתוֹ 'מַה שּׁוֹנָה הַיּוֹם מִכָּל הַיָּמִים' הֶחְזִיר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא 'וּמַה שּׁוֹנֶה אַתָּה מִכָּל הָאֲנָשִׁים'. הִתְפַּלֵּא עָלָיו טוּרְנוּסְרוּפּוֹס וְאָמַר לוֹ מָה הַתְּשׁוּבָה שֶׁעָנִיתָ לִי. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְלָמָּה מְכַבְּדִים אוֹתָךְ? עָנָה הָרָשָׁע כִּי הַמֶּלֶךְ הַקֵּיסָר רָצָה שֶׁיְּכַבְּדוּ אוֹתִי לָכֵן מְכַבְּדִים אוֹתִי כֻּלָּם. עָנָה לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְאֶת הַשַּׁבָּת רָצָה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים שֶׁנְּכַבֵּד עַל כֵּן הִיא מְכֻבֶּדֶת. כָּךְ הִקְשָׁה טוּרְנוּסְרוּפּוֹס הָרָשָׁע קְשָׁיוֹת וּשְׁאֵלוֹת וְרַבִּי עֲקִיבָא עוֹנֶה לוֹ כְּאוֹוַלְתּוֹ. וְעוֹד הוֹסִיף רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר לוֹ, אִם אֵינְךָ מַאֲמִין בְּשַׁבָּת לֵךְ תִּשְׁאַל אֶת עוֹשֵׂי הַכְּשָׁפִים וּמַעֲלֵי בְּאוֹב [שֶׁהֵם הָיוּ אֲנָשִׁים מְכַשְּׁפִים שֶׁהָיוּ מְדַבְּרִים עִם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים רְשָׁעִים שֶׁמֵּתוּ כְּבָר. שֶׁזֶּהוּ דָּבָר שֶׁאָסוּר מֵהַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ] שֶׁבְּשַׁבָּת הֵם לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַכְּשָׁפִים שֶׁלָּהֶם. וְאִם אַתָּה לֹא מַאֲמִין לְךָ תִּבְדֹּק בְּאֶבְיךָ יִשָּׁחֵקוּ עִצְמוֹתָיו [שֶׁזֶּה כִּנּוּי לְרָשָׁע, כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים יִמַּח שְׁמוֹ] הָלַךְ טוּרְנוּסְרוּפּוֹס וְכָךְ עָשָׂה, וּבְכָל יוֹם מִימוֹת הַשָּׁבוּעַ הוּא עָשָׂה אֶת הַכִּשּׁוּף וְדִבֵּר עִם הָרוּחַ שֶׁל אָבִיו הַמֵּת וּבְשַׁבָּת הוּא לֹא הִצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

הַמְשֵׁךְ בְּעַמּוּד 6

הַלִּמּוּד הַיּוֹמִי | רְמָה א' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

מִשִּׁימָה 105

יְלָדִים יְקָרִים וְחֲבִיבִים, הַיּוֹם נַמְשִׁיךְ אֶת מַה שֶׁהִתְחַלְנוּ אֶתְמוֹל. שֶׁהֵבַאנוּ שִׁישׁ שְׁנֵי דְּבָרִים הַקְּשׁוּרִים לְשַׁבָּת שֶׁחֲכָמִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אָמְרוּ עֲלֵיהֶם שֶׁמִּי שֶׁמְּקַיֵּם אוֹתָם מֻבְטָחִים לוֹ יְשׁוּעָה וְעוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים גְּדוֹלִים כְּמוֹ שֶׁלָּמַדְנוּ וְעוֹד נִלְמַד בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם.

אֶתְמוֹל לָמַדְנוּ עַל מִצְוֹת אֲכִילַת שָׁלֹשׁ סְעֻדּוֹת. הַדָּבָר הַשֵּׁנִי שֶׁנִּלְמַד הַיּוֹם זֶה עַל מִי שֶׁמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת

שֶׁאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּשֵׁם רַבִּי יוֹסֵי שֶׁכָּל מִי שֶׁמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת נוֹתְנִין לוֹ א. **נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים** [בְּלִי גְּבוּל. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה 'אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ.. אָז תִּתְעַנַּג עַל ה' וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ **וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ'** וְגוֹ' וְהַסִּבָּה שֶׁכָּתוּב דַּוְקָא נַחֲלַת יַעֲקֹב כִּי בְּיַעֲקֹב כָּתוּב 'וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה' שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִבְטִיחַ לוֹ נַחֲלָה בְּלִי גְּבוּל].

ב. וְרַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק אָמַר שֶׁמִּי שֶׁמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת **נִצּוֹל מִשִּׁעְבּוּד גָּלֻיּוֹת** [מִשִּׁעְבּוּד וְצָרוֹת הַגּוֹיִים בַּגָּלוּת. שֶׁכָּתוּב בַּפָּרָשָׁה הַזּוֹ 'אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת.. **וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ'** וְכָתוּב הָתָם וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ].

ג. וְרַב יְהוּדָה אָמַר בְּשֵׁם רַב כָּל הַמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת **נוֹתְנִין לוֹ מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ** [שֶׁכָּתוּב בַּפָּסוּק **'וְהִתְעַנַּג** עַל ה' **וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ'**].

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ שֶׁעֹנֶג הַכַּוָּנָה הִיא שֶׁצָּרִיךְ לְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת בְּמַאֲכָלִים מְיֻחָדִים שֶׁלֹּא רְגִילִים בָּהֶם בְּסָתָם יְמֵי הַחֹל. וְגַם אָסוּר לָצוּם בְּשַׁבָּת בִּגְלַל שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה שֶׁבְּשַׁבָּת צָרִיךְ לְהִתְעַנֵּג וְלֹא לְהִצְטַעֵר. וְלֹא לְהִתְעַסֵּק בְּכָל הָעִסּוּקִים שֶׁמַּטְרִידִים אֶת הָרֹאשׁ אוֹ מְצַעֲרִים וּבְשַׁבָּת צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג כְּאִלּוּ כְּבָר כָּל הָעִנְיָנִים הִסְתַּדְּרוּ וּלְנָסּוֹת לְהַרְחִיק אֶת הַמַּחְשָׁבוֹת מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁגּוֹרְמִים לְצַעַר וְטִרְדָּה.

וּמְסֻפֶּרֶת הַגְּמָרָא שֶׁרַבִּי חִיָּא בַּר אַבָּא אָמַר שֶׁפַּעַם אַחַת נִתְאָרְחָתִי אֵצֶל בַּעַל הַבַּיִת בְּלוּדְקִיָּא [מָקוֹם שֶׁכָּךְ שְׁמוֹ] וְהֵבִיאוּ לְפָנָיו שֻׁלְחָן שֶׁל זָהָב מְשׁוּי שִׁשָּׁה עָשָׂר בְּנֵי אָדָם [שֶׁהַזָּהָב הָיָה כָּבֵד כָּל כָּךְ עַד שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲנָשִׁים יַחַד הָיוּ צְרִיכִים לִסְחֹב אוֹתוֹ] וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שֻׁלְשָׁלְאוֹת שֶׁל כֶּסֶף קְבוּעוֹת בּוֹ וּקְעָרוֹת וְכוֹסוֹת וְקַתּוֹנִיּוֹת וְצַלּוֹחִיּוֹת קְבוּעוֹת בּוֹ וְעָלָיו כָּל מִינֵי מַאֲכָל וְכָל מִינֵי מְגָדִים וּבְשָׂמִים וּכְשֶׁמְּנִיחִים אוֹתוֹ אוֹמְרִים לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ וְגוֹ' וּכְשֶׁמְּסַלְּקִין אוֹתוֹ אוֹמְרִים הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה' וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם

אָמַרְתִּי לוֹ בְּנִי בְּמֶה זָכִיתָ לְכָךְ [לְכָזֶה עֹשֶׁר מֻפְלָג] אָמַר לִי קָצָב הָיִיתִי [מוֹכֵר בָּשָׂר] וּמִכָּל בְּהֵמָה שֶׁהָיִתָה נָאָה אָמַרְתִּי זוֹ תְּהֵא לְשַׁבָּת אָמַרְתִּי לוֹ [אַשְׁרֶיךָ שֶׁזָּכִיתָ] וּבָרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁזִּכְּךָ לְכָךְ'.

נְכַבֵּד יַחַד אֶת הַשַּׁבָּת וְנַעֲנֵג אוֹתָהּ כְּהִלְכָתָהּ. וְנִזְכֶּה יַחַד לְכָל הַבְּטָחוֹת הַתּוֹרָה לְמִי שֶׁמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת.

הַמְּשִׁימָה הַיּוֹמִית | רְמָה א' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב! מְתַח קַו בֵּין הַהַבְטָחָה אֶל הַפָּסוּק מִמֶּנָּה הִיא נִדְרֶשֶׁת:

הַהַבְטָחָה	הַפָּסוּק
נוֹתְנִים לוֹ נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים.	אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת... וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ
נִצּוֹל מִשִּׁעְבּוּד גָּלֻיּוֹת	וְהִתְעַנַּג עַל ד' וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ
נוֹתְנִים לוֹ מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ	אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת.. וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב...

שָׁלוֹם שֶׁלָּכֶם שׁוּב יְלָדִים יְקָרִים.

בַּיָּמִים שֶׁעָבְרוּ לָמַדְנוּ יַחַד כַּמָּה חֲשׁוּבָה הִיא הַשַּׁבָּת.

הֶחָפֵץ חַיִּים אָמַר שֶׁהַסִּבָּה שֶׁשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ הִיא כָּל כָּךְ חֲשׁוּבָה עַד שֶׁכָּתוּב בַּגְּמָרָא שֶׁהִיא שְׁקוּלָה [נֶחְשֶׁבֶת] כְּנֶגֶד כָּל הַמִּצְווֹת כֻּלָּם!! עַד כְּדֵי כָּךְ!! כִּי הַמִּצְווֹת הֵן כְּנֶגֶד הָאֲבָרִים שֶׁבְּגוּפֵנוּ שֶׁלָּנוּ. וְכָל מִצְוָה הִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְחֵלֶק אֶחָד בְּגוּפֵנוּ שֶׁלָּנוּ [וּכְמוֹ שֶׁבְּגוּפֵנוּ יֵשׁ מֵאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֲבָרִים, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ גִּידִים. כָּךְ הַתּוֹרָה מְצַוָּה אוֹתָנוּ בְּמֵאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצְווֹת עֲשֵׂה, וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ אִסּוּרֵי לֹא תַּעֲשֶׂה] וּכְמוֹ שֶׁבְּגוּפֵנוּ אִם ח"ו קוֹרֶה לְמִישֶׁהוּ מַשֶּׁהוּ בָּרֶגֶל, זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת מִסָּכָּן, וּמַכְאִיב. אֲבָל אִם הַלֵּב חָס וְחָלִילָה מַפְסִיק לַעֲבֹד אָז זֶה הֵכִי חָמוּר, כָּכָה שַׁבָּת שֶׁהִיא כְּמוֹ הַלֵּב, שֶׁאִם הִיא חֲסֵרָה אָז הַמַּצָּב חָמוּר, וּכְשֶׁשּׁוֹמְרִים אֶת שַׁבָּת קוֹדֶשׁ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ אָז הַלֵּב עוֹד עוֹבֵד! וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם הַחֵלֶק הַכֹּל כָּךְ חָשׁוּב וְחִיּוּנִי עוֹד נוֹתֵן חַיִּים לְכָל הָאֲבָרִים.

כְּמוֹ שֶׁכֻּלָּכֶם בֶּטַח יוֹדְעִים לְבֵנָתַיִם אֵין עוֹד לְמוּדִים בְּתַלְמוּד הַתּוֹרָה שֶׁלָּנוּ, וְאַבָּא אָמַר לָנוּ שֶׁכָּךְ הִכְרִיעוּ גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם כְּשֶׁיִּתְאַפְּשֵׁר גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל יַגִּידוּ לָנוּ. אָז עַד שֶׁנַּחֲזֹר לַכְּתָה אֲנִי וְאַחֵי לוֹמְדִים עִם אַבָּא בַּמָּתְמִידִים שֶׁבְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְחֵלֶק מֵהַחֲבֵרִים לוֹמְדִים עִם אַבָּא שֶׁלָּהֶם בַּבַּיִת. וְהַיּוֹם אַבָּא לִמֵּד אוֹתָנוּ דָּבָר שֶׁהָיָה חָדָשׁ לִי. חֲבֵרִים, הַאִם אַתֶּם יוֹדְעִים כַּמָּה מְלָאכוֹת אָסוּרוֹת יֵשׁ בְּשַׁבָּת? אַבָּא אָמַר לָנוּ שֶׁבַּתּוֹרָה כָּתוּב 'כָּל מְלָאכָה לֹא תֵעָשׂוּ' וְחַז"ל הַקְּדוֹשִׁים לָמְדוּ שֶׁיֵּשׁ ל"ט [39] פְּעֻלּוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת מְלָאכוֹת שֶׁאָסוּר לַעֲשׂוֹת אוֹתָן בְּשַׁבָּת, וְהֵן מְסֻדָּרוֹת לְפִי הַמְּלָאכוֹת שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים כְּשֶׁבָּנוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן. וּבְשֶׁבִּיל שֶׁנִּזְכֹּר אוֹתָן בְּקַלּוּת, הִסְבִּיר לָנוּ אַבָּא לְפִי מָה הֵן מְחֻלָּקוֹת וּכְמוֹ שֶׁתִּרְאוּ שֶׁבְּקַלֵּי קַלּוּת גַּם אַתֶּם יְכוֹלִים לִזְכֹּר אוֹתָן.

1. כָּל הַפְּעֻלּוֹת שֶׁעוֹשִׂים כְּדֵי לְהָכִין לֶחֶם. **2.** כָּל הַפְּעֻלּוֹת שֶׁעוֹשִׂים כְּדֵי לְהָכִין בֶּגֶד אוֹ בַּד. **3.** כָּל הַדְּבָרִים שֶׁצְּרִיכִים כְּדֵי לִכְתֹּב עַל קֶלֶף. **4.** כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹשִׂים כְּדֵי לִבְנוֹת. וְיֵשׁ עוֹד דָּבָר אֶחָד שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה שֶׁאָסוּר לְהוֹצִיא [לְטַלְטֵל]. בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בַּיָּמִים הַבָּאִים נַסְבִּיר כָּל דָּבָר וְתִרְאוּ כַּמּוֹנוּ שֶׁבְּקַלּוּת אֶפְשָׁר לִזְכֹּר אֶת כֻּלָּם.

הַמִּשִּׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה א' | יוֹם שֵׁנִי א' חֶשְׁוָן

כַּמָּה זֶה ל"ט?

1. 93
2. 63
3. 39

לְפִי מָה נִקְבְּעוּ סִדְרֵי הַמְּלָאכוֹת הָאֲסוּרוֹת בְּשַׁבָּת?

1. לְפִי הַמְּלָאכוֹת שֶׁעָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרַיִם.
2. לְפִי הַמְּלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ בִּבְנִיַּת הַמִּשְׁכָּן.
3. לְפִי הַמְּלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

לְכַמָּה קְבוּצוֹת מְחֻלָּקוֹת הַמְּלָאכוֹת הָאֲסוּרוֹת?

1. לְאַרְבַּע.
2. לְשֵׁשׁ.
3. לְחָמֵשׁ.

בָּאָה שַׁבָּת בָּאָה מְנוּחָה

הַמְשֵׁךְ מֵעַמּוּד 4

הִתְפַּלֵּא טוּרְנוּסְרוּפּוֹס וְשָׁאַל בְּיוֹם רִאשׁוֹן אֶת אָבִיו הָרָשָׁע [בְּכִשּׁוּף כְּמוּבָן] מָה, נַעֲשִׂיתָ יְהוּדִי?

מִמֶּתַי אוֹתָהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת? וְעָנָה לוֹ אָבִיו 'דַּע לְךָ שֶׁמִּי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת בָּעוֹלָם הַזֶּה, כָּאן הוּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּעַל כָּרְחוֹ בְּלִי שֶׁיִּרְצֶה'. שָׁאַל אוֹתוֹ מַמָּה אַתֶּם נָחִים בְּשַׁבָּת? עָנָה לוֹ אָבִיו 'שֶׁכָּל הַשָּׁבוּעַ אֲנַחְנוּ נִדּוֹנִין וְנִשְׂרָפִים בַּגֵּיהִנֹּם וּכְשֶׁשַּׁבָּת נִכְנֶסֶת אָנוּ נָחִים. וּמֵיד שֶׁכְּשֶׁהַיְּהוּדִי הָאַחֲרוֹן מוֹצִיא אֶת הַשַּׁבָּת חוֹזְרִים וְזוֹרְקִים אוֹתָנוּ וְשׂוֹרְפִים אוֹתָנוּ בַּגֵּיהִנֹּם. [וְלָכֵן יֵשׁ עִנְיָן לְהַכּוֹת קְצָת לִפְנֵי שֶׁמּוֹצִיאִים אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא מְמַהֲרִים] וְעוֹד אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא נָהָר יֵשׁ שֶׁשְּׁמוֹ סַמְבַּטְיוֹן שֶׁכָּל הַשָּׁבוּעַ הוּא סוֹעֵר וְזוֹעֵף וּמַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וּכְשֶׁשַּׁבָּת נִכְנֶסֶת מִיָּד הוּא נָח מִזַּעְפּוֹ.

אַשְׁרֵינוּ יְלָדִים יְקָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לָנוּחַ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, וּלְהִתְעַנֵּג בָּהּ. וְלִשְׁמֹר עַל כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁנֶּאֶמְרוּ בְּשַׁבָּת. שֶׁנִּזְכֶּה לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּזְכוּת הַשַּׁבָּת תָּגֵן עַל כֻּלָּנוּ.

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה א' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

שׁוּב שָׁלוֹם לָכֶם חֲבֵרִים יְקָרִים.

הַיּוֹם אַמְשִׁיךְ וְאֶסְפֹּר לָכֶם אֶת שֶׁלָּמַדְתִּי עִם אַבָּא.

אַבָּא פָּתַח וְאָמַר 'כְּמוֹ שֶׁלָּמַדְנוּ אֶתְמוֹל קְבוּצַת הַמְּלָאכוֹת הָרִאשׁוֹנָה הֵן: כָּל הַפְּעֻלּוֹת שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהָכִין לֶחֶם, וְלֹא כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹנִים אֶת הַקֶּמַח בַּחֲנוּת, אֶלָּא מִגִּדּוּל הַחִטָּה בַּשָּׂדֶה וְעַד לְסוֹף הָאֲפִיָּה'.

הֲתַדַּע בְּנִי מָה הַפְּעֻלָּה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁעַל הַחַקְלַאי לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְגַדֵּל חִטָּה?

לְאַחַר רֶגַע מַחְשָׁבָה אָמַרְתִּי 'נִרְאֶה לִי שֶׁלְּחָרֹשׁ אֶת הַשָּׂדֶה'. 'נָכוֹן מְאֹד' אָמַר אַבָּא 'וּבְכֵן הַמְּלָאכָה הָרִאשׁוֹנָה עָלֶיהָ נִלְמַד הַיּוֹם נִקְרֵאת מְלָאכֶת 'חוֹרֵשׁ'". אַךְ לִפְנֵי כֵן אָמַר אַבָּא, עָלַי לְהַקְדִּים לָכֶם הַקְדָּמָה קְצָרָה.

כָּל הַל"ט מְלָאכוֹת [זוֹכְרִים מֵאֶתְמוֹל?] נִקְרָאִים 'אָבוֹת' [כְּמוֹ אַבָּא] כִּי יֵשׁ לָהֶם 'יְלָדִים' [שֶׁנִּקְרָאִים 'תּוֹלָדוֹת'] וְהַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם זֶה עוֹד דְּבָרִים שֶׁחִכְּמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אָמְרוּ שֶׁהֵם דּוֹמִים לַמְּלָאכָה הַזֹּאת וְלָכֵן גַּם אוֹתָם אָסְרוּ חֲכָמִים לַעֲשׂוֹת.

'יֵשׁ לָךְ רַעְיוֹן בְּנִי מָה לְמָשָׁל יָכוֹל לִהְיוֹת אָסוּר בְּגִלַּל חוֹרֵשׁ? הֲרֵי אֲנַחְנוּ גָּרִים בָּעִיר וְלֹא עוֹבְדִים בַּשָּׂדֶה, אָז מָה יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים בְּיוֹם חֹל שֶׁיָּכוֹל לִהְיוֹת קָשׁוּר לִמְלָאכֶת חוֹרֵשׁ? 'אוּלַי לַחְפֹּר בָּאַרְגָּז חוֹל' שָׁאַלְתִּי אֶת אַבָּא

'רַעְיוֹן יָפֶה בְּנִי, אֲבָל בָּאַרְגָּז חוֹל בּוֹ מְשַׂחֲקִים יְלָדִים בְּדֶרֶךְ כְּלָל זֶה חוֹל דַּק וְיָבֵשׁ שֶׁמִּיָּד שֶׁחוֹפְרִים הוּא נוֹפֵל חֲזָרָה וּמִתְגַּלֵּשׁ לְתוֹךְ הַחֲפִירָה בַּחֲזָרָה וְלָכֵן זֶה מֻתָּר כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּחֲפִירָה הַזּוֹ לִכְלוּם' אֲבָל בָּאֱמֶת אִם חוֹפְרִים בָּאֲדָמָה קָשָׁה אוֹ לַחָה אָז זֶה אָסוּר בְּגִלַּל מְלֶאכֶת חוֹרֵשׁ.

וְיֵשׁ יְלָדִים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים אֶת זֶה וְלִפְעָמִים הֵם יְכוֹלִים לָשֶׁבֶת בְּאֵיזֶה מָקוֹם וְעִם מַקֵּל לַחְרֹץ חֲרִיצִים בָּאֲדָמָה גַּם זֶה הוּא מְלֶאכֶת חוֹרֵשׁ. וְגַם לִתְלֹשׁ עֲשָׂבִים שׁוֹטִים [שֶׁמַּפְרִיעִים וְסִתָּם גִּדֵּלִים] מֵהָאֲדָמָה אוֹ מֵהֶחָצֵר זֶה דּוֹמֶה לְחוֹרֵשׁ כִּי כְּמוֹ שֶׁהַחֲרִישָׁה מְכִינָה אֶת הָאֲדָמָה שֶׁיּוּכְלוּ לִזְרֹעַ בָּהּ, כָּךְ כָּל דָּבָר שֶׁמֵּכִין אֶת הַקַּרְקַע שֶׁאִם יִרְצוּ לִזְרֹעַ בָּהּ יוּכְלוּ, הוּא דּוֹמֶה לִמְלֶאכֶת חוֹרֵשׁ.

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה א' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

* (מְשִׁימַת יָדַע - רְשׁוּת. הֶעָזֵר בְּמְגַּד) **מַדּוּעַ בְּמִשְׁנָה מְלֶאכֶת זוֹרֵעַ כְּתוּבָה לִפְנֵי חוֹרֵשׁ?**

הַמִּשְׁנָה נִמְצֵאת בְּמִשְׁנָיוֹת מַסֶּכֶת שַׁבָּת פֶּרֶק ז' מִשְׁנָה ב'.

לָמָּה בְּדֶרֶךְ כְּלָל בַּחֲפִירָה בָּאַרְגָּז חוֹל [שֶׁבַּגַּנִּים וּבַגִּנּוֹת] אֵין אִסּוּר חוֹרֵשׁ?

1. כִּי הַחוֹל שָׁיֵּשׁ שָׁם הוּא דַּק וְיָבֵשׁ שֶׁנּוֹפֵל מִיָּד לְתוֹךְ הַחֲפִירָה.
2. כִּי לֹא מְגַדְּלִים שָׁם כְּלוּם.
3. תְּשׁוּבוֹת 1 ו2 נְכוֹנוֹת.

לָמָּה לִתְלֹשׁ עֲשָׂבִים שׁוֹטִים זֶה דּוֹמֶה לְחוֹרֵשׁ?

1. כִּי נִהְיֶה בּוֹר אֵיפֹה שֶׁתּוֹלְשִׁים.
2. כִּי זֶה מֵכִין אֶת הַקַּרְקַע לִזְרִיעָה כְּמוֹ חוֹרֵשׁ.
3. אֵין אִסּוּר לִתְלֹשׁ עֲשָׂבִים שׁוֹטִים.

מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה

כַּיָּדוּעַ, בְּבֹקֶר שַׁבָּת שִׂמְחַת תּוֹרָה הִתְקַפּוּ עֶשְׂרוֹת יְשׁוּבִים יְהוּדִיִּים בַּדָּרוֹם עַל יְדֵי הֲמוֹן מְחַבְּלִים פְּרָאֵי אָדָם שֶׁשָּׁפְכוּ דָּם רַב רח"ל. בֵּין כָּל הַיְּשׁוּבִים נִמְצָא גַּם הַמּוֹשָׁב תִּפְרַח, וּבָהּ הַיְּשִׁיבָה הַגְּדוֹלָה הַמְּפֻרְסֶמֶת 'תּוּשִׁיָּה' עִם מֵאוֹת בַּחוּרִים, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַזְּמַן הָיוּ בַּיְּשִׁיבָה, לִכְבוֹד שִׂמְחַת תּוֹרָה, וְרָקְדוּ וּפִזְּזוּ לִכְבוֹדָהּ שֶׁל תּוֹרָה עַד לַשָּׁעוֹת הַקְּטַנּוֹת שֶׁל הַלַּיְלָה.

כָּל אוֹתוֹ יוֹם, כַּאֲשֶׁר מְסָבִיב יָהֵם הַסַּעַר, לֹא יָדְעוּ הַבַּחוּרִים דָּבָר מִכָּל הַנַּעֲשֶׂה מִחוּץ לַמּוֹשָׁב. אֲמָנָם כַּאֲשֶׁר נִשְׁמְעוּ אַזְעָקוֹת רַבּוֹת וּמַשְׁחִי יְרִיּוֹת, וּבְעַקְבוֹת כָּךְ הִתְכַּנְּסוּ הַבַּחוּרִים לַאֲמִירַת תְּהִלִּים בְּרֹב עָם, אַךְ עַד לְצֵאת הַחַג, לֹא הֻשְׁבְּתוּ הַבַּחוּרִים מִשִּׂמְחָתָם עַל יְדֵי אַנְשֵׁי מִשְׁטָרָה אוֹ פִּקּוּד הָעֹרֶף.

זְכוּת הַתּוֹרָה הַנִּלְמֶדֶת עַל יְדֵי הַבַּחוּרִים סִמְּאָה אֶת עֵינֵי הַמַּרְצָחִים וְהִסְיטָה אוֹתָם מֵהַמּוֹשָׁב הַשָּׁקֵט.

אָצְבַּע

יַד ה'

יְלָדִים יְקָרִים וְחֲבִיבִים.

בַּיָּמִים הָאֵלּוּ יֵשׁ יְלָדִים מֵאִתָּנוּ שֶׁשּׁוֹמְעִים כָּל מִינֵי שְׁמוּעוֹת שֶׁעוֹשׂוֹת לָהֶם לֹא טוֹב בַּלֵּב, אוֹ שֵׁשׁ יְלָדִים שֶׁהָאֲוִזָּעקוֹת וְהַקּוֹלוֹת קְצָת קְצָת מַפְחִידִים אוֹתָם.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לָדַעַת וְלִזְכֹּר טוֹב שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אַבָּא שֶׁבַּשָּׁמַיִם שֶׁאוֹהֵב אֶת כֻּלָּנוּ, וְהוּא שׁוֹמֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאִתָּנוּ, וְאַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְהָרַע לָנוּ וְאֵין שׁוּם יְכֹלֶת וְכֹחַ לְאַף אֶחָד בָּעוֹלָם בְּלִי שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הֶחְלִיט. רַק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְנַהֵל אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְשׁוּם עַרְבִי אוֹ צָבָא לֹא יְכוֹלִים לְהָרִים אֶת הַיָּד אֲפִילּוּ, אִם מַשְׁמִיעִים לֹא מַכְרִיזִים עַל כָּךְ.

בּוֹאוּ נִבְטַח יַחַד בַּהַשֵּׁם. וְנִזְכֹּר כִּי בְּכָל מָה שֶׁקּוֹרֶה בָּעוֹלָם תָּמִיד זֹאת יַד הַשֵּׁם.

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם חֲמִישִׁי כ"ז תִּשְׁרֵי

ההספק היומי: פרק ב משנה ד'

לֹא יִקֹּב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בְּשַׁבִּיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת, אֲפִלּוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה, מֻתָּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יִמְלֵא אָדָם אֶת הַקְּעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשַׁבִּיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר:

ר"ע מברטנורה: שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה: הַקְּלִפָּה הַקָּשָׁה הָעֶלְיוֹנָה שֶׁהַבֵּיצָה מְנֻחֶשֶׁת בְּתוֹכָהּ. **בְּשַׁבִּיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת:** טִפָּה טִפָּה לְתוֹךְ הַנֵּר, וְטַעְמָא גְּזֵרָה שֶׁמָּא יִסְתַּפֵּק מִמֶּנּוּ, וְכֵיוָן שֶׁהִקְצָהוּ לְנֵר חַיָּב מִשּׁוּם מְכַבֶּה. **וַאֲפִלּוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס:** דְּמָאִיס, אֲפִלּוּ הָכִי גְּזִרִינַן, שֶׁכֵּיוָן שֶׁאֵין הַפְּתִילָה הַדּוֹלֶקֶת בְּתוֹךְ הַכְּלִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ הַשֶּׁמֶן, אָתֵי לְאִסְתַּפּוּקֵי מִנֵּיהּ, דְּסָבַר אֵין כָּאן מִשּׁוּם מְכַבֶּה. **וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר:** דְּלֹא גָּזַר דִּלְמָא אָתֵי לְאִסְתַּפּוּקֵי מִנֵּיהּ, שֶׁהֲרֵי הוּא רוֹאֶה הַשֶּׁמֶן נוֹטֵף עַל הַפְּתִילָה שֶׁתַּחְתֶּיהָ. **אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה כו':** וְהוּא הַדִּין אִם חִבְּרָהּ בַּעַל הַבַּיִת {ו} בְּסִיד אוֹ בְּחֶרְסִית מֵעֶרֶב שַׁבָּת לֵיכָּא לְמֵיחַשׁ, דְּמִשּׁוּם אִסּוּרָא דְּשַׁבָּת בָּדִיל מִנֵּיהּ: **וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה:** שֶׁהוּא יוֹצֵא מִן הַצַּד לִשְׁאֵב הַשֶּׁמֶן וְנִמְשָׁךְ דֶּרֶךְ הַפְּתִילָה לְרֹאשׁ הַדּוֹלֵק.

הַמִּשְׁמֶרֶת הַיּוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם חֲמִישִׁי כ"ז תִּשְׁרֵי

1) הָאִם מֻתָּר לְהַנִּיחַ שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה מֵעַל פִּי הַנֵּר:

א) אָסוּר, שֶׁמָּא הַבֵּיצָה תִּשָּׁפֵךְ עַל הַנֵּר וּתְכַבֶּה אוֹתוֹ.

ב) לת"ק אָסוּר וּלְרַבִּי יְהוּדָה מֻתָּר.

ג) אָסוּר לכו"ע, שֶׁהֲרֵי בֵּיצָה שֶׁאֵינָהּ מְבֻשֶּׁלֶת הִיא מְקֻצָּה בְּשַׁבָּת.

2) הָאִם מֻתָּר לְהַנִּיחַ שְׁפוֹפֶרֶת מְחֻבֶּרֶס, עַל הַנֵּר:

א) אִם הַשְּׁפוֹפֶרֶת **מְחֻבֶּרֶת** לַנֵּר, מֻתָּר, וְאִם הִיא **אֵינָהּ מְחֻבֶּרֶת,** מַחְלֹקֶת אִם מֻתָּר אוֹ אָסוּר.

ב) מֻתָּר, שֶׁהֲרֵי הַשֶּׁמֶן שֶׁמְּנַח בְּשִׁפּוֹפֶרֶת מֵחֶרֶס הוּא מָאוּס וְאֵין חֲשָׁשׁ "שֶׁמָּא יִסְתַּפֵּק".

ג) אִם הַשְּׁפוֹפֶרֶת **אֵינָהּ מְחֻבֶּרֶת** לַנֵּר, מֻתָּר, וְאִם הִיא **מְחֻבֶּרֶת,** מַחְלֹקֶת אִם מֻתָּר אוֹ אָסוּר.

3) הַסְּבָר מִדּוּעַ ת"ק אוֹסֵר לְמַלֵּא קְעָרָה שֶׁמֶן (שֶׁבְּצַד הַנֵּר) וְלִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ וּמַדּוּעַ רַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר:

א) ת"ק חוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא הוּא יִכְבֶּה אֶת הַפְּתִילָה וְרַבִּי יְהוּדָה לֹא חוֹשֵׁשׁ.

ב) ת"ק חוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא הַפְּתִילָה תִּפֹּל מֵהַקְּעָרָה בְּשַׁבָּת וְהוּא יָרִים אוֹתָהּ וְרַבִּי יְהוּדָה לֹא חוֹשֵׁשׁ.

ג) ת"ק חוֹשֵׁשׁ שֶׁמָּא הוּא "יִסְתַּפֵּק" מֵהַשֶּׁמֶן שֶׁבַּנֵּר וְרַבִּי יְהוּדָה לֹא חוֹשֵׁשׁ.

תַּפְזֹרֶת ל"ט מְלָאכוֹת א'

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב! מְצָא בְּתַפְזֹרֶת אֶת הַמִּלִּים הָרְשׁוּמוֹת לְמַטָּה. הַמִּלִּים יְכוֹלוֹת לְהוֹפִיעַ: בַּאֲלַכְסוֹן, יָשָׁר, הָפוּךְ, מִלְמַעְלָה לְמַטָּה וּמִלְמַטָּה לְמַעְלָה: זוֹרֵעַ | חוֹרֵשׁ | קוֹצֵר | מְעַמֵּר | דָּשׁ | זוֹרֶה | בּוֹרֵר | טוֹחֵן | מַרְקֵד | לָשׁ | אוֹפֶה | גּוֹזֵז | מַלְבֵּן | מְנַפֵּץ | צוֹבֵעַ | טָווּי | מַסָּךְ | עוֹשֶׂה שְׁנֵי בָּתֵּי נִירִין | אוֹרֵג | פּוֹצֵעַ.

ת	צ	מ	נ	ה	ב	ס	ז	ל	ח	י	ע	כ	נ
ש	פ	ו	ט	א	ר	ק	ש	ד	ג	כ	ע	י	י
ע	י	ח	ל	ז	ס	ב	ה	נ	מ	צ	ת	ש	ר
ו	ט	א	ר	ק	ל	י	ע	כ	ג	ד	ש	י	י
כ	ה	א	ו	ר	ג	צ	ת	ע	ט	ר	ק	ט	נ
י	ז	ו	ר	ע	ל	ש	ש	א	ו	פ	ה	נ	י
א	ר	א	ט	ו	ח	צ	מ	נ	ש	ג	ר	ב	ת
ו	ו	ד	ק	ר	מ	י	כ	ג	ד	ד	ש	ל	ב
ר	ע	א	ק	ט	ו	ש	ת	צ	ט	נ	ה	מ	י
ג	ד	ר	ב	ט	ח	ר	ת	צ	מ	ו	נ	כ	נ
א	ר	ח	ו	מ	ג	ו	ו	ר	צ	נ	ח	ת	ש
ג	מ	ת	ר	ש	נ	ח	ד	כ	צ	ו	ח	נ	ה
ו	ע	ש	ר	ד	י	פ	ט	כ	ג	ו	ב	ל	ש
ז	מ	ד	ג	כ	י	ח	צ	ל	ג	י	ק	ע	ו
ז	ר	ט	ו	ו	ה	ז	ו	ר	ה	מ	ס	כ	ע
ו	ט	א	ר	ק	ה	מ	ס	כ	ק	ט	ו	פ	ה

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה ב' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

ההספק היומי: פרק ב משנה ה'

הַמַּכֶּבָּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גּוֹיִם, מִפְּנֵי לִסְטִים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, וְאִם בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן, פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר, כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן, כְּחָס עַל הַפְּתִילָה, חַיָּב. וְרַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פֶּחָם:

ר"ע מִבַּרְטְנוּרָה: מִפְּנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים: כְּגוֹן פַּרְסִיִּים שֶׁאֵין מַנִּיחִין לְהַדְלִיק אוֹר בְּיוֹם אִידָם אֶלָּא בְּבֵית עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים שֶׁלָּהֶם. **מִפְּנֵי לִסְטִים:** שֶׁלֹּא יִרְאוּ שָׁיֵשׁ שָׁם אָדָם וְיָבֹאוּ עָלָיו. **מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה:** הַשּׁוֹרָה עָלָיו, וּכְשֶׁאֵינוֹ רוֹאֶה נוֹחַ לוֹ. וְרַמַּב"ם פֵּרֵשׁ רוּחַ רָעָה, מִין מִמִּינֵי הַחֲלִי הַבָּא לְבַעֲלֵי הַמָּרָה הַשְּׁחוֹרָה, שֶׁלֹּא יָנוּחוּ אֶלָּא כְּשֶׁיִּשְׁבוּ בַּחֹשֶׁךְ וּבְהַסְתָּרָה מִבְּנֵי אָדָם. **וְאִם בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר:** הַאי חוֹלֶה, חוֹלֶה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סַכָּנָה הוּא, דְּאִלּוּ מְכַבֶּה בִּשְׁבִיל חוֹלֶה שֶׁאֵין בּוֹ סַכָּנָה חַיָּב לְמַאי דְּסָבַר הַאי תַּנָּא דְּמַלְאכָה שֶׁאֵינָהּ צְרִיכָה לְגוּפָהּ חַיָּב עָלֶיהָ. וְכֵן מִפְּנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, מִפְּנֵי לִסְטִים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, כֻּלְּהוּ אִית בְּהוּ סַכָּנָה. וּבְדִין הוּא דְּלִתְנֵי מֻתָּר, אֶלָּא מִשּׁוּם דְּבָעֵי לְמִתְנֵי סֵיפָא חַיָּב, תָּנָא רֵישָׁא פָּטוּר. **כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב:** וְאַף עַל גַּב דְּאֵינוֹ צָרִיךְ לְגוּף הַכִּבּוּי אֶלָּא לְצוֹרֶךְ דָּבָר אַחֵר, שֶׁלֹּא תִּדְלֹק הַפְּתִילָה אוֹ שֶׁלֹּא יִפְקַע הַנֵּר, חַיָּב, דִּמְלָאכָה שֶׁאֵינָהּ צְרִיכָה לְגוּפָהּ חַיָּב עָלֶיהָ. **פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה:** שֶׁאֵין לְךָ כִּבּוּי הַצָּרִיךְ לְגוּפוֹ, אֶלָּא כִּבּוּי שֶׁל פֶּחָמִים, וְכִבּוּי שֶׁל הַבְהוּב פְּתִילָה, שֶׁעוֹשֶׂה הַכִּבּוּי לְהַאֲחִיז הָאוּר מֵהֵר כְּשֶׁיִּרְצֶה לְהַדְלִיקוֹ. וְאֵין הֲלָכָה כְּרַבִּי יוֹסֵי. **שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פֶּחָם:** שֶׁהוּא מִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹתָהּ עַכְשָׁיו בְּכִבּוּי זֶה פֶּחָם, שֶׁתְּהֵא מְהוּבְהֶבֶת לְהָאִיר יָפָה:

הַסְּבָר בַּמִּשְׁנָה: הַמִּשְׁנָה מְחוּלֶּקֶת לְשִׁשָּׁה אֻפַּשְׁרִיּוֹת - מַהִי הַסִּיבָּה לְכִבּוּי הַנֵּר: א) כִּיבּוּי מְשׁוּם "פִּיקּוּחַ נֶפֶשׁ": וְהַדִּין הוּא שֶׁכִּבּוּי זֶה "מוּתָּר" (מִפְּנֵי גּוֹיִם, מִפְּנֵי לִיסְטִים, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, לְצוֹרֶךְ חוֹלֶה "שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סַכָּנָה"). **ב) כִּיבּוּי לְצוֹרֶךְ "מְנִיעַת הֶפְסֵד":** וְנֶחְלְקוּ בַּמִּשְׁנָה ת"ק וְרַבִּי יוֹסֵי הָאִם הַמַּכָּבָה "חַיָּב אוֹ "פָּטוּר" וְהַסִּיבָּה לְמַחֲלוֹקֶת זוֹ הִיא: הָאִם "מְלָאכָה שֶׁאֵינָהּ צְרִיכָה לְגוּפָהּ" חַיָּב אוֹ פָּטוּר (מְלָאכָה "שֶׁאֵינָהּ צְרִיכָה לְגוּפָהּ": עֲשִׂיַּית מְלָאכָה לֹא לְצוֹרֶךְ **תּוֹעֶלֶת חִיּוּבִית** אֶלָּא לְמָשָׁל **לְמְנִיעַת הֶפְסֵד** [הַמְקֹרִים הַמּוֹפִיעִים בַּמִּשְׁנָה: כְּחָס עַל הַנֵּר, עַל הַשֶּׁמֶן וְעַל הַפְּתִילָה, כִּיבּוּי לְצוֹרֶךְ חוֹלֶה "שֶׁאֵין בּוֹ סַכָּנָה"]). **ג) כִּיבּוּי לְצוֹרֶךְ תּוֹעֶלֶת חִיּוּבִית** (לַעֲשִׂיַּית פֶּחָם וּלְהַבְהוּב הַפְּתִילָה): שְׁזוֹהִי מְלָאכָה "הַצְּרִיכָה לְגוּפָהּ" וּלְכו"ע הַמַּכָּבָה "חַיָּב".

הַמִּשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

1) אָדָם שֶׁכִּבָּה נֵר לְצוֹרֶךְ חוֹלֶה "שֶׁאֵין" בּוֹ סַכָּנָה, הָאִם הוּא חַיָּב אוֹ פָּטוּר:

א) פָּטוּר.
ב) חַיָּב.
ג) לת"ק חַיָּב וּלְרַבִּי יוֹסֵי פָּטוּר.

2) בְּאֵיזֶה מִקְרֶה אָדָם שֶׁכִּבָּה נֵר הוּא חַיָּב לכו"ע:

א) לְצוֹרֶךְ עֲשִׂיַּית פֶּחָם.
ב) לְצוֹרֶךְ חוֹלֶה "שֶׁאֵין בּוֹ סַכָּנָה".
ג) כִּבּוּי כְּדֵי שֶׁהַפְּתִילָה לֹא תִּשָּׂרֵף לְגַמְרֵי.

3) בְּאֵיזֶה זְמַן הַפָּרְסִיִּים לֹא הִסְכִּימוּ שֶׁיְּדַלִּיקוּ בּוֹ נֵר:

א) בְּכָל שַׁבָּת.
ב) בְּיוֹם אִידָם (מחוץ לְבֵית הע"ז).
ג) בְּיוֹ"ט.

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב! מְתַח קַו בֵּין הַמִּקְרֶה לְבֵין הַהֲלָכָה הַמַּתְאִימָה לוֹ.

לְצוֹרֶךְ מָה הוּא כִּבָּה אֶת הַנֵּר:	הַהֲלָכָה:
מִפְּנֵי גּוֹיִם וּמִפְּנֵי לִסְטִים ⊙	⊙ חַיָּב
מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה ⊙	⊙ מְחֻלֶּקֶת
כְּדֵי שֶׁחוֹלֶה שֶׁאֵין בּוֹ סַכָּנָה יוּכַל לִישֹׁן ⊙	⊙ מֻתָּר
כְּדֵי שֶׁחוֹלֶה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סַכָּנָה יוּכַל לִישֹׁן ⊙	⊙ מְחֻלֶּקֶת
חָס עַל הַנֵּר, הַשֶּׁמֶן וְהַפְּתִילָה ⊙	⊙ מֻתָּר
לְצוֹרֶךְ עֲשִׂיַּית פֶּחָם וְהַבְהוּב הַנֵּר ⊙	⊙ מֻתָּר

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

הַהֶסְפֵּק הַיּוֹמִי: פֶּרֶק כ מִשְׁנָה ה'

הַקַּשׁ שֶׁעַל גַּבֵּי הַמִּטָּה, לֹא יִנָּעֲנֵעוּ בְּיָדוֹ, אֶלָּא מְנַעְנְעוּ בִּגּוּפוֹ. וְאִם הָיָה מַאֲכָל בְּהֶמָּה, אוֹ שֶׁהָיָה עָלָיו כַּר אוֹ סָדִין, מְנַעְנְעוּ בְּיָדוֹ. מַכְבֵּשׁ שֶׁל בַּעֲלֵי בָּתִּים, מְתִירִין, אֲבָל לֹא כוֹבְשִׁין. וְשֶׁל כּוֹבְסִין, לֹא יִגַּע בּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הָיָה מְתָּר מֵעֶרֶב שַׁבָּת, מְתִּיר אֶת כֻּלּוֹ וְשׁוֹמְטוֹ:

ר"ע מברטנורה: הַקַּשׁ שֶׁעַל הַמִּטָּה: סְתָמָא לְהַסָּקָה וּמְקֻצֶּה הוּא, וּבָא לִשְׁכַּב עָלָיו וּמְנַעְנְעוֹ כְּדֵי שֶׁיִּהְא רַךְ וְצָף לִשְׁכַּב עָלָיו. **לֹא יִנָּעֲנֵעוּ בְּיָדוֹ:** דְּמֻקְצֶה הוּא, אֲבָל מְנַעְנְעוֹ בְּגוּפוֹ בְּכָתֵפָיו, דְּטִלְטוּל מִן הַצַּד הוּא וְלָאו שְׁמִיהּ טִלְטוּל. **אוֹ שֶׁהָיָה עָלָיו כַּר אוֹ סָדִין:** דְּגַלִּי דַּעְתֵּיהּ דְּאַקְצֵיהּ לִשְׁכִּיבָה, מַעֲתָּה תּוֹרַת כְּלִי עָלָיו. **מַכְבֵּשׁ:** שְׁנֵי לוּחוֹת שֶׁמְּשִׁימִין בֵּינֵיהֶן הַבְּגָדִים לְאַחַר כִּבּוּסָתָן וּמְהַדְּקִין הַלּוּחַ הָעֶלְיוֹן עַל הַבְּגָדִים הַמֻּנָּחִין בַּלּוּחַ הַתַּחְתּוֹן כְּדֵי שֶׁיִּהְא קְפוּלָן נָאֶה. **מְתִירִין:** דְּהֵינוּ לְצָרְכָּן שַׁבָּת לִטֹּל אֶת הַבְּגָדִים, אֲבָל לֹא כּוֹבְשִׁים דְּהֵינוּ צָרְכָּן חֹל. **וְשֶׁל כּוֹבְסִים לֹא יִגַּע בּוֹ:** מִפְּנֵי שֶׁהוּא עָשׂוּי לְתַקֵּן בְּגָדִים וּמְהַדֵּק טְפֵי, וְהִתְּרָתוֹ דּוֹמֶה לְסִתִּירָה. וְאֵין הֲלָכָה כְּרַבִּי יְהוּדָה:

הַמְּשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

1) מַדּוּעַ הַקַּשׁ שֶׁמֻּנָּח עַל גַּבֵּי הַמִּטָּה נֶחְשָׁב לְמֻקְצֶה:

א) אִם הוּא הִנִּיחַ אֶת הַקַּשׁ עַל גַּבֵּי הַמִּטָּה מִבְּלִי לְנַעְנֵעַ אוֹתוֹ תְּחִלָּה, הוּא נֶחְשָׁב לְמֻקְצֶה.

ב) הֵיוֹת וְלֹא נוֹחַ לִשְׁכַּב עָלָיו מִבְּלִי שֶׁהוּא נַעְנֵעַ אוֹתוֹ תְּחִלָּה, מִמֵּילָא הוּא מֻקְצֶה.

ג) הֵיוֹת וְסָתָמָא הַקַּשׁ מְיֻעָד לְהַסָּקָה, שֶׁזֶּהוּ שִׁמּוּשׁ שֶׁאָסוּר בְּשַׁבָּת וּמִמֵּילָא הוּא מֻקְצֶה.

2) מַדּוּעַ אָסוּר לְנַעְנֵעַ אֶת הַקַּשׁ בְּיָדוֹ וּמֻתָּר לְנַעְנְעוֹ בְּגוּפוֹ:

א) יוֹתֵר קַל לְנַעְנֵעַ אֶת הַקַּשׁ בְּגוּפוֹ מֵאֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַחֲכָמִים רָצוּ שֶׁהוּא יִמְעֹט בְּטִרְחָה בְּשַׁבָּת וְלָכֵן הֵם הִתִּירוּ לְנַעְנֵעַ רַק בְּגוּפוֹ.

ב) כַּאֲשֶׁר אָדָם שׁוֹכֵב בְּשַׁבָּת בְּמִטָּה, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִמָּנַע מִלְּטַלְטֵל אֶת הַקַּשׁ בְּגוּפוֹ וְרַבָּן לֹא גָּזְרוּ גְּזֵרָה "שֶׁאֵין הַצִּבּוּר יָכוֹל לַעֲמֹד בָּהּ".

ג) הָאִסּוּר לְטַלְטֵל מֻקְצֶה הוּא בְּיָדוֹ וְאֵין אִסּוּר לְטַלְטֵל מֻקְצֶה בְּגוּפוֹ שֶׁכֵּן טִלְטוּל מֻקְצֶה בְּגוּפוֹ נֶחְשָׁב לְטִלְטוּל "מִן הַצַּד" שֶׁמֻּתָּר בְּשַׁבָּת.

3) מַדּוּעַ אִם הַקַּשׁ מְיֻעָד לְמַאֲכַל בְּהֵמָה אוֹ לִשְׁכִּיבָה, הוּא אֵינוֹ נֶחְשָׁב לְמֻקְצֶה:

א) הֵיוֹת וְהַקַּשׁ מְיֻעָד לְשִׁימּוּשִׁים הַמֻּתָּרִים בְּשַׁבָּת (מֻתָּר בְּשַׁבָּת לְהַאֲכִיל אֶת הַבְּהֵמָה אוֹ לִשְׁכַּב עַל קַשׁ), מִמֵּילָא הַקַּשׁ אֵינוֹ מֻקְצֶה.

ב) קַשׁ שֶׁמְּיֻעָד לְמַאֲכַל בְּהֵמָה אוֹ לִשְׁכִּיבָה וְהוּא אֵינוֹ מְיֻעָד לְהַסָּקָה, חֲכָמִים לֹא חָשְׁשׁוּ שֶׁאִם הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו, הוּא יָבוֹא לְהַסִּיק בַּקַּשׁ בְּשַׁבָּת.

ג) הֵיוֹת וְהוּא הִנִּיחַ עָלָיו סָדִין מִלִּפְנֵי שַׁבָּת, חֲכָמִים לֹא חָשְׁשׁוּ שֶׁהוּא יָבִיא סָדִין מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד.

תַּפְזֹרֶת ל"ט מְלָאכוֹת ב'

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב! מְצָא בְּתַפְזֹרֶת אֶת הַמִּלִּים הָרְשׁוּמוֹת לְמַטָּה. הַמִּלִּים יְכוֹלוֹת לְהוֹפִיעַ: בַּאֲלַכְסוֹן, יָשָׁר, הָפוּךְ, מִלְמַעְלָה לְמַטָּה וּמִלְמַטָּה לְמַעְלָה:

קושר | מתיר | תופר | קורע | צד | שוחט | מפשיט | מולח | מעבד | מוחק | מחתך | כותב | מוחק על מנת לכתוב | בונה סותר | מכבה | מבעיר | מכה בפטיש | מוציא מרשות לרשות

ז	ב	ס	נ	ט	כ	ת	ח	מ	א	י	ת	ד	ר
ב	ק	כ	ש	י	ע	ג	ב	ד	ר	ט	ו	נ	ו
ו	כ	ר	י	ד	ש	כ	ח	ו	ל	ו	ש	ת	ר
ת	ע	ת	ט	מ	ו	ח	ק	ג	נ	ל	ר	נ	כ
כ	י	ו	פ	ש	ו	ח	ט	ק	א	ה	ל	ו	ו
ל	ב	ס	ב	ע	א	מ	ע	ב	ד	ר	ת	י	ת
ת	ו	מ	ה	ל	ר	א	ו	ר	י	א	ו	ל	ב
נ	ק	מ	כ	מ	מ	ו	מ	ל	י	ל	ש	ע	ר
מ	ח	ו	מ	ב	ו	י	ק	ר	ק	א	ר	ל	ט
ל	י	ל	ד	ע	ע	ר	י	ת	מ	י	מ	ו	י
ע	ו	ח	ק	י	ת	ו	מ	ל	ג	ר	א	ר	ש
ק	ח	כ	ר	ר	ד	ו	י	כ	ק	ו	י	ס	פ
ח	ק	ו	ש	ר	מ	ל	פ	י	ב	א	צ	ב	מ
ו	ת	צ	מ	נ	ה	ב	ס	ר	כ	ה	ו	ע	י
מ	פ	צ	ד	ו	מ	כ	ב	ה	ר	ק	מ	ש	ד

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רְמָה ב' | יוֹם שֵׁנִי א' חֶשְׁוָן

הַהֶסְפֵּק הַיּוֹמִי: פֶּרֶק ג מִשְׁנָה ו'

אֵין נוֹתְנִין כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן. וְאִם נוֹתְנוֹ מִבְּעוֹד יוֹם, מָתָר {יא}. וְאֵין נֵאוֹתִין מִמֶּנּוּ, לְפִי שֶׁאֵינוֹ מִן הַמּוּכָן. מְטַלְטְלִין נֵר חָדָשׁ, אֲבָל לֹא יָשָׁן. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, כָּל הַנֵּרוֹת מְטַלְטְלִין, חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת. נוֹתְנִין כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל נִיצוֹצוֹת. וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֶּה:

ר"ע מברטנורה: אֵין נוֹתְנִין: בְּשַׁבָּת. **כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן:** הַמְּטַפְטֵף, מִשּׁוּם דְּשֶׁמֶן מָקְצָה הוּא וְאָסוּר לְבַטֵּל כְּלִי מֵהֵיכָנוֹ, כְּלוֹמַר לְהוֹשִׁיב כְּלִי בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא יוּכַל עוֹד לְטַלּוֹ מִשָּׁם, דְּהֲוָה לֵיהּ כְּקוֹבֵעַ לוֹ מָקוֹם וּמַחֲבְרוֹ בְּטִיט, וְדָמֵי לְמִלְאכָה, וּכְלִי זֶה מְשִׁיפֹּל בּוֹ הַשֶּׁמֶן מָקְצָה הוּא וְאָסוּר לְטַלְטְלוֹ. **אֵין נֵאוֹתִין:** אֵין נָהֲנִין מִן הַשֶּׁמֶן הַמְּטַפְטֵף מִן הַנֵּר בְּשַׁבָּת, לְפִי שֶׁאֵינוֹ מִן הַמּוּכָן, שֶׁכְּבָר הֻקְצָה לְהַדְלָקָה. **מְטַלְטְלִין נֵר חָדָשׁ:** שֶׁאֵינוֹ מָאוֹס וְחָזֵי לְאִשְׁתַּמּוּשֵׁי בֵּיהּ. **אֲבָל לֹא יָשָׁן:** דְּמֻקְצֶה מֵחֲמַת מָאוֹס הוּא. **חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק:** בְּעוֹד שֶׁהוּא דּוֹלֵק אָסוּר, גְּזֵרָה שֶׁמָּא יִכְבֶּה. וְלֵית לֵיהּ לְרַבִּי שִׁמְעוֹן מֵחֲמַת מָאוֹס, וְלֹא מֻקְצֶה מֵחֲמַת אִסּוּר. וְאֵין הֲלָכָה כְּרַבִּי שִׁמְעוֹן שֶׁמַּתִּיר לְטַלְטֵל כָּל הַנֵּרוֹת חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק, שֶׁנֵּר שֶׁהִדְלִיקוּהוּ לְלֵילֵי שַׁבָּת אַף עַל פִּי שֶׁכָּבָה אָסוּר לְטַלְטְלוֹ כָּל אוֹתוֹ שַׁבָּת, דְּמִגּוֹ דְּאִתְקְצָאי לְבֵין הַשְּׁמָשׁוֹת אִתְקְצָאי לְכָלֵי יוֹמָא, אֲבָל בְּשֶׁאֵר נֵרוֹת הֲלָכָה כְּמוֹתוֹ, שֶׁאֵין מֻקְצֶה לְשַׁבָּת אֶלָּא מֻקְצֶה מֵחֲמַת חִסָּרוֹן כִּיס, דְּמוֹדָה בֵּיהּ רַבִּי שִׁמְעוֹן. **נוֹתְנִים כְּלִי תַּחַת הַנֵּר:** בְּשַׁבָּת לְקַבֵּל נִיצוֹצוֹת שֶׁל שַׁלְהֶבֶת הַנּוֹטְפוֹת מִן הַנֵּר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִדָּלֵק מַה שֶּׁתַּחְתָּיו, דְּנִיצוֹצוֹת אֵין בָּהֶם מַמָּשׁ, וְאֵין הַכְּלִי מְבַטֵּל מֵהֵיכָנוֹ בַּהֶכְיֵ. **וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם:** וַאֲפִלּוּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת, דְּגָזְרִינַן עֶרֶב שַׁבָּת אַטּוּ שַׁבָּת, וּבְשַׁבָּת אִי הֲוָה עָבִיד כִּי הַאי גַּוְנָא הֲוֵי מְכַבֶּה וְחַיָּב, הִלְכָּךְ בְּעֶרֶב שַׁבָּת אָסוּר:

הֶסְבֵּר בַּמִּשְׁנָה: יֶשְׁנָם אַרְבָּעָה סוּגֵי נֵרוֹת בַּמִּשְׁנָה: א) 1) נֵר חָרֵס "חָדָשׁ" - שֶׁלֹּא הֻדְלַק בְּאוֹתָהּ הַשַּׁבָּת: אֵינוֹ מֻקְצֶה - לכו"ע. **2) נֵר חָרֵס "יָשָׁן" - שֶׁלֹּא הֻדְלַק בְּאוֹתָהּ הַשַּׁבָּת:** לת"ק הוּא מֻקְצֶה (מֵחֲמַת מָאוֹס) וּלְר"ש הוּא אֵינוֹ מֻקְצֶה. **3) נֵר בִּזְמַן שֶׁהוּא דּוֹלֵק:** בֵּין לת"ק וּבֵין לְר"ש הוּא מֻקְצֶה. **4) נֵר שֶׁהֻדְלַק בְּאוֹתָהּ הַשַּׁבָּת - מָה דִּינוֹ לְאַחַר שֶׁהוּא כָּבָה:** לת"ק הוּא מֻקְצֶה וּלְר"ש הוּא אֵינוֹ מֻקְצֶה. **ב) יֶשְׁנָם שְׁלוֹשָׁה סוּגֵי נְתִינַת כֵּלִים מִתַּחַת לַנֵּר בַּמִּשְׁנָה: 1) נְתִינַת כְּלִי מִתַּחַת הַנֵּר - לְקַבֶּלֶת שֶׁמֶן:** בע"ש: מָתָר. בְּשַׁבָּת: אָסוּר. **2) נְתִינַת כְּלִי מִתַּחַת הַנֵּר - לְקַבֶּלֶת נִיצוֹצוֹת:** בֵּין בע"ש וּבֵין בְּשַׁבָּת: מָתָר. **3) נְתִינַת כְּלִי - עִם מַיִם, לְקַבֶּלֶת נִיצוֹצוֹת:** בֵּין בע"ש וּבֵין בְּשַׁבָּת: אָסוּר.

הַמְּשִׁימָה הַיּוֹמִית | רְמָה ב' | יוֹם שֵׁנִי א' חֶשְׁוָן

1) נֵר חָרֵס "יָשָׁן" שֶׁלֹּא הֻדְלִיקוּ בּוֹ בְּאוֹתָהּ הַשַּׁבָּת, הַאִם הוּא מֻקְצֶה:

א) לְכו"ע הוּא אֵינוֹ מֻקְצֶה.
ב) לְכו"ע הוּא מֻקְצֶה.
ג) לת"ק הוּא מֻקְצֶה וּלְר"ש הוּא אֵינוֹ מֻקְצֶה.

2) מַדּוּעַ לת"ק אָסוּר לָתֵת בְּשַׁבָּת כְּלִי מִתַּחַת הַנֵּר כְּדֵי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן:

א) אָסוּר "לְבַטֵּל כְּלִי מֵהֵיכָנוֹ".
ב) ת"ק חוֹשֵׁשׁ שֶׁלְּאַחַר שֶׁהַכְּלִי יִתְמַלֵּא בְּשֶׁמֶן, הוּא יִשְׁפֹּךְ בְּחֶזְרָה אֶת הַשֶּׁמֶן לַנֵּר וְהוּא יִתְחַיֵּב מִשּׁוּם "מַבְעִיר".
ג) הַשְּׁמָמַת הַכְּלִי מִתַּחַת לַנֵּר, הִיא טִרְחָה לְצֹרֶךְ יוֹם חֹל, שֶׁאָסוּרָה בְּשַׁבָּת.

3) מָה הַפֵּרוּשׁ "נֵר חָדָשׁ":

א) נֵר שֶׁעֲדַיִן לֹא עָבְרוּ 30 יוֹם מֵאָז שֶׁקָּנוּ אוֹתוֹ.
ב) נֵר מֵחָרֵס, שֶׁלֹּא הִדְלִיקוּ בּוֹ אֲפִלּוּ לֹא פַּעַם אַחַת.
ג) נֵר שֶׁעֲדַיִן נִמְצָא בַּחֲנוּת וְהוּא נִקְרָא "חָדָשׁ" מִפְּנֵי שֶׁעֲדַיִן לֹא קָנוּ אוֹתוֹ.

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב: הַקֵּף בְּעִגּוּל אֶת הַהֲלָכָה הַמַּתְאִימָה!

הַכְּלִי שֶׁאוֹתוֹ הוּא רוֹצֶה לְהַנִּיחַ מִתַּחַת לַנֵּר:	בְּעֶרֶב שַׁבָּת	בְּשַׁבָּת
כְּלִי - לְקַבֶּלֶת הַשֶּׁמֶן	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת
כְּלִי - לְקַבֶּלֶת הַנִּיצוֹצוֹת	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת
כְּלִי עִם מַיִם - לְקַבֶּלֶת הַנִּיצוֹצוֹת	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת	מָתָר / אָסוּר / מַחְלֹקֶת

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

משִׁימָה 207

הַהֶסְפֵּק הַיּוֹמִי: פֶּרֶק כ"ג מַשְׁנָה ג'

לֹא יִשְׁכֹּר אָדָם פּוֹעֲלִים בְּשַׁבָּת, וְלֹא יֹאמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ לִשְׂכֹּר לוֹ פּוֹעֲלִים. אֵין מַחְשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לִשְׂכֹּר פּוֹעֲלִים וּלְהָבִיא פֵּרוֹת, אֲבָל מַחְשִׁיךְ הוּא לִשְׁמֹר, וּמֵבִיא פֵּרוֹת בְּיָדוֹ. כְּלָל אָמַר אַבָּא שָׁאוּל, כֹּל שֶׁאֵנִי זַכַּאי בַּאֲמִירָתוֹ, רַשַּׁאי אֲנִי לְהַחְשִׁיךְ עָלָיו:

ר"ע מברטנורה: לֹא יִשְׁכֹּר אָדָם פּוֹעֲלִים: דִּכְתִיב (יְשַׁעְיָה נח) מִמְצֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר. **וְלֹא יֹאמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ כוּ':** לְדִיוּקָא נָקְטִיהּ, לֹא יֹאמַר לַחֲבֵרוֹ שְׂכֹר לָנוּ פּוֹעֲלִים, אֲבָל אוֹמַר לוֹ הֲנָרָאָה שֶׁתַּעֲמֹד עִמִּי לָעֶרֶב, כְּלוֹמַר עַכְשָׁיו נִרְאֶה אִם תָּבֹא אֵלַי לִכְשֶׁתַּחְשֹׁךְ, וְאַף עַל פִּי שֶׁשְּׁנֵיהֶם יוֹדְעִים שֶׁעַל מְנָת לִשְׂכֹּר לְפֹעֲלָתוֹ הוּא מְזַהִירוֹ, כֵּיוָן דְּלֹא מְפָרֵשׁ לֵיהּ שְׂכִירוּת בְּהֶדְיָא שָׁרֵי, דְּקָיְמָא לָן דִּבּוּר אָסוּר הַרְהוּר מֻתָּר. **אֵין מַחְשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם:** לְקָרֵב עַצְמוֹ בְּשַׁבָּת עַד סוֹף הַתְּחוּם וּלְהַחְשִׁיךְ שָׁם שֶׁיִּהְיֶה קָרוֹב לְמָקוֹם הַפּוֹעֲלִים אוֹ לַפַּרְדֵּס לְהָבִיא פֵּרוֹת, דְּכָל דָּבָר שֶׁאָסוּר לַעֲשׂוֹתוֹ בְּשַׁבָּת אָסוּר לְהַחְשִׁיךְ עָלָיו, אֲבָל מַחְשִׁיךְ הוּא לִהְיוֹת קָרוֹב לָצֵאת וְלִשְׁמֹר פֵּרוֹתָיו, דְּזֶה דָּבָר הַמֻּתָּר בְּשַׁבָּת לִשְׁמֹר פֵּרוֹתָיו: וּמֵבִיא פֵּרוֹת בְּיָדוֹ. הוֹאִיל וְעִקַּר מַחְשַׁבְתּוֹ לֹא הָיְתָה לְכָךְ. **כְּלָל אָמַר אַבָּא שָׁאוּל:** אַתַּנָּא קָמָא פְּלִיג, דְּאָסַר כָּל הַחְשָׁכָה וְלֹא מְפַלֵּיג בֵּין הַחְשָׁכָה שֶׁל מִצְוָה לְהַחְשָׁכָה שֶׁל רְשׁוּת, וְאַתָּא אִיהוּ וְאָמַר דְּהַחְשָׁכָה שֶׁל מִצְוָה שָׁרֵיא, שֶׁכֵּשֵׁם שֶׁמֻּתָּר לוֹמַר לַחֲבֵרוֹ בְּשַׁבָּת תִּהְיֶה מְזֻמָּן לִילֵךְ לְאַחַר חֲשֵׁכָה לְהָבִיא אָרוֹן וְתַכְרִיכִים לַמֵּת, כָּךְ מֻתָּר לְהַחְשִׁיךְ עַל הַתְּחוּם כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה מְזֻמָּן לְאַחַר חֲשֵׁכָה לְהָבִיא אָרוֹן וְתַכְרִיכִים. וְסֵיפָא דְּתָנָן מַחְשִׁיכִים עַל הַתְּחוּם [לְפַקֵּחַ] עַל עִסְקֵי כַּלָּה וְעַל עִסְקֵי הַמֵּת, אַבָּא שָׁאוּל הִיא. וַהֲלָכָה כְּמוֹתוֹ:

הֶסְבֵּר בַּמִּשְׁנָה: יֶשְׁנָם שְׁלוֹשׁ אֶפְשָׁרִיּוֹת מַדּוּעַ הוּא רוֹצֶה "לְהַחְשִׁיךְ" עַל הַתְּחוּם: 1) לִצְרָךְ מְלָאכָה (שֶׁאֵינָהּ לִצְרָךְ "מִצְוָה") "הָאֲסוּרָה בְּשַׁבָּת": וְזוֹהִי הַחְשָׁכָה "אָסוּרָה". **2) לִצְרָךְ מְלָאכָה "הַמֻּתֶּרֶת בְּשַׁבָּת":** וְזוֹהִי הַחְשָׁכָה "מֻתֶּרֶת". **3) לִצְרָךְ מְלָאכָה "הָאֲסוּרָה בְּשַׁבָּת" וְאֻמְנָם הִיא מְלָאכָה לִצְרָךְ "מִצְוָה":** לת"ק הַחְשָׁכָה זוֹ "אָסוּרָה" וּלְאַבָּא שָׁאוּל הַחְשָׁכָה זוֹ "מֻתֶּרֶת".

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ב' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

1) מַדּוּעַ אָסוּר בְּשַׁבָּת לוֹמַר לְפוֹעֵל שֶׁיָּבוֹא לְאַחַר שַׁבָּת לַעֲשׂוֹת לוֹ מְלָאכָה:

א) בְּגִלַּל שֶׁכָּתוּב "מִמְצֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר" וְלוֹמְדִים מִכָּךְ שֶׁאָסוּר לַעֲסֹק בְּשַׁבָּת וַאֲפִלּוּ בְּדִבּוּר, בְּפְעֻלּוֹת שֶׁבְּשַׁבָּת הָיָה אָסוּר לַעֲשׂוֹתָן.

ב) הַדִּבּוּר עִם הַפּוֹעֵל הִיא טִרְחָה שֶׁלֹּא לִצְרָךְ שַׁבָּת.

ג) חֲכָמִים חָשְׁשׁוּ שֶׁהַפּוֹעֵל יִקְדִּים וְיַעֲשֶׂה אֶת הַמְּלָאכָה - בְּשַׁבָּת עַצְמָהּ.

2) מַדּוּעַ מֻתָּר לוֹמַר לַחֲבֵרוֹ: "הֲנִרְאֶה שֶׁתַּעֲמֹד אִתִּי לָעֶרֶב" (אֲפִלּוּ שֶׁשְּׁנֵיהֶם יוֹדְעִים שֶׁכַּוָּנָתוֹ לִשְׂכֹּר לִמְלָאכָה):

א) הֵיוֹת וְכַוָּנָתוֹ לְהַפְגִּישׁ אוֹתוֹ בָּעֶרֶב כְּדֵי לְטַיֵּל אִתּוֹ, שִׁוְּהוּ דָּבָר הַמֻּתָּר בְּשַׁבָּת.

ב) הֵיוֹת וְכַוָּנָתָם לָלֶכֶת בְּיַחַד בְּמוֹצָ"שׁ לְהִתְפַּלֵּל מַעֲרִיב, שִׁוְּהוּ צֹרֶךְ "מִצְוָה".

ג) הֵיוֹת וְהַהֲבָנָה שֶׁכַּוָּנָתוֹ לִשְׂכֹּר לִמְלָאכָה לְאַחַר הַשַּׁבָּת, הִיא הֲבָנָה בַּמַּחֲשָׁבָה, וּ"דִּבּוּר אָסוּר - הַרְהוּר מֻתָּר".

3) מָה הַפֵּרוּשׁ "לְהַחְשִׁיךְ עַל הַתְּחוּם":

א) לְחַכּוֹת שֶׁיִּהְיֶה חֹשֶׁךְ מֵעַל הַתְּחוּם.

ב) לָלֶכֶת בְּשַׁבָּת לְסוֹף 2000 אַמָּה, כְּדֵי שֶׁבְּצֵאת הַשַּׁבָּת הוּא יֵלֵךְ מֵחוּץ לַתְּחוּם (שֶׁכָּךְ הוּא יַגִּיעַ לְמֵחוּז חֶפְצוֹ יוֹתֵר מֵקֹדֶם).

ג) לָלֶכֶת וּלְהַנִּיחַ "עֵרוּבֵי תְּחוּמִין" בְּסוֹף הַתְּחוּם, שֶׁכָּךְ הוּא יוּכַל לָלֶכֶת בְּשַׁבָּת יוֹתֵר מִ 2000 אַמָּה.

יֶלֶד יָקָר וְחָבִיב! מַתַּח קַו בֵּין הַמִּקְרֶה לְבֵין הַהֲלָכָה הַמַּתְאִימָה לוֹ.

הַפְּעֻלָּה שֶׁרְצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ בְּשַׁבָּת:	הֲלָכָה:
לִשְׂכֹּר פּוֹעֵל לַעֲבוֹדָה לְאַחַר הַשַּׁבָּת ⊙	⊙ מֻתָּר
לוֹמַר לְפוֹעֵל בְּרָמָז שֶׁיָּבוֹא לַעֲבוֹדָה לְאַחַר הַשַּׁבָּת ⊙	⊙ מֻחְלֶקֶת
לְהַחְשִׁיךְ לִצְרָךְ מְלָאכָה הָאֲסוּרָה בְּשַׁבָּת ⊙	⊙ מֻתָּר
לְהַחְשִׁיךְ לִצְרָךְ מְלָאכָה הַמֻּתֶּרֶת בְּשַׁבָּת ⊙	⊙ אָסוּר
לְהַחְשִׁיךְ לִצְרָךְ "מִצְוָה" לִמְלָאכָה הָאֲסוּרָה בְּשַׁבָּת ⊙	⊙ אָסוּר

זמירות
שבת

~ חִידוֹת מְאַתְגְּרוֹת לְפִתּוּחַ הַחֲשִׁיבָה ~

כְּתִבָה וְצִירָה -דְּבוֹרָה בֶּנְדִיקְט

1. הַאִם כְּבָר אָכְלוּ אֶת הַמָּנָה הָעִקָּרִית?
2. מִי הֶחֱלִיף מָקוֹם יְשִׁיבָה?
3. הַאִם הַפְּרָחִים בַּאֲגַרְטָל נְקִנוּ?
4. מָצְאוּ פְּרִיט שֶׁיֵּשׁ בּוֹ תַּקָּלָה\פְּגָם
5. הַמֶּלַח נֶעֱלַם מֵהַמַּלְחִיָּה. מָצְאוּ אוֹתוֹ!
6. שְׁאֵלָה מְאַתְגֶּרֶת- הַאִם יֵשׁ אוֹרְחִים הַיּוֹם?
7. מְצְאוּ 3 פְּרִיטִים שֶׁהֵם מָקְצָה.
8 מִי כְּבָר טָעַם מֵהַקִּנּוּחַ?
9. הֵיכָן הַכּוֹס הָרְבִיעִית?
10. הַאִם הָאוֹטוֹ מְשְׁחָק הוּא עַל בָּטֵרְיוֹת?
12. מְצְאוּ שְׁנֵי פְּרִיטִים שֶׁנִּרְאִים זֵהִים אַךְ יֵשׁ בָּהֶם יוֹצֵא דֹּפֶן.
13. מְצְאוּ אֶת דְּבִי הַדְּבוֹרָה!

ספרי

בבורה בנדיקס

תעסוקה חינוכית לכל ילדי המשפחה

בע"ה
בקרוב

קולמוס
הפצת ספרים שעובדת.

להשיג בכל חנויות הספרים

0722.441670

02.970.7087
k0722441670@gmail.com
kulmus-books.co.il

בבורה בנדיקס
הוצאה לאור

BRIZA

אֲחוּדָה נָא

הַחִידָה הַמְצֻיֶּרֶת לְיַלְדֵי בְּנֵי הֵיכָלָא

מַגִּישׁ: מָרְדְּכַי חַלְמִישׁ

הֵיכָן אַרְבַּעַת הַחַיּוֹת?

מִשִׁימָה 401

יַלְדֵי בְּנֵי הֵיכָלָא הַיְקָרִים!

בַּצִּיּוּר שֶׁלְּפָנֵיכֶם אָנוּ רוֹאִים אֶת יַלְדֵי מִשְׁפָּחַת לֵוִי, הַמִּתְגּוֹרְרִים בִּישׁוּב "שְׁדֵרוֹת" שֶׁבְּדָרוֹם, כְּשֶׁהֵם מְסַיְּעִים לְפָרֹק אֶת הַסֻּכָּךְ, וְאֶת קְשׁוּטֵי הַסֻּכָּה, בְּמַטָּרָה לְשָׁמְרָם לְחַג הַסֻּכּוֹת שֶׁל שָׁנָה הַבָּאָה. (כְּמוּבָן שֶׁהֵם עוֹשִׂים זֹאת עַל פִּי הַהַנְחָיוֹת וּכְלָלֵי הַזְּהִירוּת. וְכִידּוּעַ מַרְבּוֹתֵינוּ ז"ל, גַּם פֵּרוּק הַסֻּכָּה וְחֲפָצֶיהָ בְּמַטָּרָה לְשׁוֹמְרָם נְקִיִּים וּשְׁלֵמִים לַשָּׁנָה הַבָּאָה, הוּא חֵלֶק מִכְּבוֹד הַמִּצְוָה וְיֵשׁ בּוֹ בְּכְדֵי לְהָגֵן מִפְּנֵי הַפְּרָעָנוּת חָלִילָה).

וְהִנֵּה, מָה כָּאן אַרְעָ? תַּעֲלוּמָה וּמְבוּכָה!

מִן הַקְּשׁוּט הַמֻּרְכָּז עָלָיו עָמְלָה כָּל הַמִּשְׁפָּחָה שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, שָׁבוּ הַמַּאֲמָר הַמְפֹרָסָם שֶׁל הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא, נֶעֱלְמוּ הַצִּיּוּרִים שֶׁל אַרְבַּעַת הַחַיּוֹת!

כֻּלָּנוּ מַכִּירִים אֶת הַמַּאֲמָר: **"רַבִּי יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר: הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר, וְקַל כַּנֶּשֶׁר, רָץ כַּצְּבִי, וְגִבּוֹר כָּאֲרִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם"** (מַסֶּכֶת פִּסְחִים קִיב,א, וּמִשְׁנָיוֹת אָבוֹת פֶּרֶק ה מִשְׁנָה כ).

הַאִם תּוּכְלוּ לַעֲזֹר לְיַלְדֵי הַמִּשְׁפָּחָה לְמְצֹא אֶת אַרְבַּעַת הַחַיּוֹת הָאֲבוּדוֹת?

הִתְבּוֹנְנוּ הֵיטֵב בַּסֻּכָּה וּבְסִבִיבוֹתֶיהָ, וְלִבְטַח תַּצְלִיחוּ לְמְצֹא אֶת הַחַיּוֹת שֶׁהָלְכוּ לְאִבּוּד.

אִם לֹא הִצְלַחְתֶּם מִיָּד, אַל תִּתְיָאְשׁוּ! נוּחוּ קְצָת וְהִתְבּוֹנְנוּ שֵׁנִית, אוֹ הֵעִזְרוּ בִּבְנֵי הַמִּשְׁפָּחָה וּבַחֲבֵרִים.

לְאַחַר שֶׁתִּמְצְאוּ אֶת אַרְבַּעַת הַחַיּוֹת, אֻתָּם מְזֻמָּנִים לְעַדְכֵּן בִּשְׁלוּחַת הַמְּשִׁימוֹת שֶׁפְּתַרְתֶּם אֶת הַחִידָה - **וְאוּלַי תִּזְכּוּ בְּפְרָסִים! בְּהַצְלָחָה!**

תפזורת איקס

יַלְדֵי בְּנֵי הַיכָלָא מְקַהֲלַת "הֲלִיכוֹת אַבְרָהָם" הֵקִימוּ חֲבְרַת תְּהִלִּים בְּעִקְבוֹת הַמַּצָּב. חַיִּים, הַמְּאַרְגֵּן, רָצָה לְהָכִין הַפְתָּעוֹת לִילְדִים כְּשֶׁעַל כָּל הַפְתָּעָה יֵרָשֵׁם שְׁמוֹ הַפְּרָטִי שֶׁל הַיֶּלֶד.

אַךְ אֲבוֹי, רְשִׁימַת הַיְלָדִים הִתְבַּלְבְּלָה וְהוּא לֹא יָדַע אֵלּוּ שֵׁמוֹת עָלָיו לִרְשֹׁם עַל הַהַפְתָּעוֹת.

עִזְרוּ לַחַיִּים לִמְצֹא אֶת שְׁמוֹת הַיְלָדִים דְּלְהַלָּן: אַבְרָהָם, נָתָן, נַפְתָּלִי, אָשֵׁר, דָּוִד, אֱלִישָׁע, מֹשֶׁה, צְבִי, חָנָן. דָּנִי. אַךְ הֵם כְּלָם מַגִּיעִים כָּפוּל בְּצוּרַת אִיקְס. כְּמוֹ שֶׁסָּמַן עַל דָּוִד. הֵם חַיָּבִים לִהְיוֹת בְּאִיקְס. לִמְצֹא שֵׁם אֶחָד זֶה לֹא מַסְפִּיק. בְּהַצְלָחָה!

א	ע	ג	ד	א	ע	ח	ל	א	א
מ	ב	ש	ב	ש	ל	א	ל	א	ל
נ	ח	ר	י	ד	י	ד	ש	ד	ד
ס	ה	ל	ה	ל	ש	ר	ש	ר	ד
מ	א	ק	י	מ	א	ר	י	ע	ג
י	ו	י	ה	ל	ר	ל	צ	ג	צ
ר	נ	ש	ג	ג	ת	נ	נ	ב	נ
ד	מ	ד	מ	פ	ו	פ	י	ת	י
פ	ו	ג	נ	ע	נ	ג	נ	ג	נ
ב	מ	ד	מ	נ	ו	נ	ד	ג	ד
ע	ב	ש	ש	א	ח	נ	ח	ו	מ
ס	ה	ע	ה	ל	ל	ה	ד	ב	ד

באדיבות חיים כץ

הקדמה להלכות שבת (רמה ג')

ילד יקר,

בעת הזו כשאנחנו נמצאים בשעת צרה, ומתפללים אנו בכל לבנו להשם יתברך שישמור ויציל את עם ישראל מכל צרה וצוקה, בשעה זו הורו לנו גדולי הדור כחיזוק לעסוק בהלכות שבת קודש, שכידוע יותר משישראל שמרו על השבת השבת שמרה עליהם, וידוע מאמר חז"ל אם ישמרו בני ישראל שני שבתות מיד נגאלין,

ואתם תינוקות של בית רבן שבזכות הבל פיהם העולם קיים, וכמאמר הפסוק בתהילים "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם", ובוודאי שהתפילה שלכם חשובה עד למאוד ובוקעת שערי רקיעים, אך גם הבל פיכם של דברי תורה שאתם לומדים, מגן על עם ישראל,

אנו נעסוק בימים הקרובים בהלכות בורר שהיא מן ההלכות החשובות והמצויות בהלכות שבת וכמו שכתב רבנו החפץ חיים בהקדמה למשנה ברורה "וכן באיסור בורר מצוי מאוד להיכשל מפני חיסרון ידיעה וכו', ומי שלא למד בנקל יכשל בכמה פרטי הלכות שנודע באיסור דאורייתא",

ויהי רצון שבזכות עסק התורה והתפילה ניגאל בקרוב ונסיים בתפילה "אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, וכ' המקום ירחם עליהם ויוצאים מצרה לרווחה, ויתקיים בנו הכתוב "ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע",

לפניכם הלכות בורר שמתחילים במקורם מהגמרא, אחר כך ברמב"ם, ובהמשך בטור, לאחר מכן בשולחן ערוך ולבסוף במשנה ברורה.

הַלְמוּד הַיּוֹמִי | רָמָה ג' | יוֹם חֲמִישִׁי כ"ז תִּשְׁרֵי

ההספק היומי: גמרא שבת דף עד. מ - ת"ר היו לפניו שני מיני אוכלין, עד - "כי אתא רב דימי"

כדאביי: ת"ר היו לפניו מיני אוכלין בורר
ואוכל בורר ומניח ולא יברור ואם בירר
חייב חטאת מאי קאמר אמר עולא הכי
קאמר בורר ואוכל לבו ביום ובורר ומניח
לבו ביום ולמחר לא יברור ואם בירר חייב
חטאת מתקיף לה רב חסדא וכי מותר
לאפות לבו ביום וכי מותר לבשל לבו
ביום אלא אמר רב חסדא בורר ואוכל
פחות מכשיעור בורר ומניח פחות מכשיעור
וכשיעור לא יברור ואם בירר חייב חטאת
מתקיף לה רב יוסף וכי מותר לאפות פחות
מכשיעור אלא אמר רב יוסף [א]בורר ואוכל
ביד בורר ומניח ביד בקנון ובתמחוי לא
יברור ואם בירר פטור אבל אסור ובנפה
ובכברה לא יברור ואם בירר חייב חטאת
מתקיף לה רב המנונא מידי קנון ותמחוי
קתני אלא אמר רב המנונא [ב]בורר ואוכל
אוכל מתוך הפסולת בורר ומניח אוכל
מתוך הפסולת [ג]פסולת מתוך אוכל לא
יברור ואם בירר חייב חטאת מתקיף לה
אביי מידי אוכל מתוך פסולת קתני אלא
אמר אביי [ד]בורר ואוכל לאלתר ובורר ומניח
לאלתר ולבו ביום לא יברור ואם בירר
נעשה כבורר לאוצר וחייב חטאת אמרוה
רבנן קמיה דרבא אמר להו [ה]שפיר אמר
נחמני [ו]היו לפניו שני[ז] מיני אוכלין ובירר
ואכל ובירר והניח רב אשי מתני פטור רבי
ירמיה מדיפתי מתני חייב רב אשי מתני
פטור והא תני חייב לא קשיא הא בקנון
ותמחוי הא בנפה וכברה כי אתא רב דימי
אמר שבתא דרב ביבי הואי ואיקלעו רבי
אמי ור' אסי שדא קמייהו כלכלה דפירי
ולא ידענא אי משום דסבר אוכל מתוך
פסולת אסור אי משום עין יפה הוא דמכוין
חזקיה אמר[ח] הבורר תורמוסים מתוך
פסולת שלהן חייב לימא קסבר חזקיה
אוכל מתוך פסולת אסור שאני תורמוסים
דשלקי

(דף י:) הטוֹרֵל קטניות כו'

1. מה הקושי שיש בברייתא?

א. למה "אם בירר חייב חטאת".
ב. מה הפירוש "בורר ומניח".
ג. מצד אחד כתוב "בורר ואוכל בורר ומניח", ומצד שני כתוב "לא יברור ואם בירר חייב חטאת".

2. לפי הפירוש של עולא, מה אסור לעשות?

א. לברור לבו ביום.
ב. לברור למחר.
ג. לברור בכלי.

3. לפי הפירוש של רב חסדא, מה אסור לעשות?

א. לברור פסולת מתוך אוכל.
ב. לברור פחות משיעור.
ג. לברור כשיעור.

4. לפי הפירוש של רב יוסף, מה אסור לעשות?

א. לברור בכלי (קנון ותמחוי, נפה וכברה).
ב. לברור פסולת מתוך אוכל.
ג. לברור פחות משיעור.

5. לפי הפירוש של רב המנונא, מה אסור לעשות?

א. לברור בכלי.
ב. לברור אוכל מתוך פסולת.
ג. לברור פסולת מתוך אוכל.

6. לפי הפירוש של אביי, מה אסור לעשות?

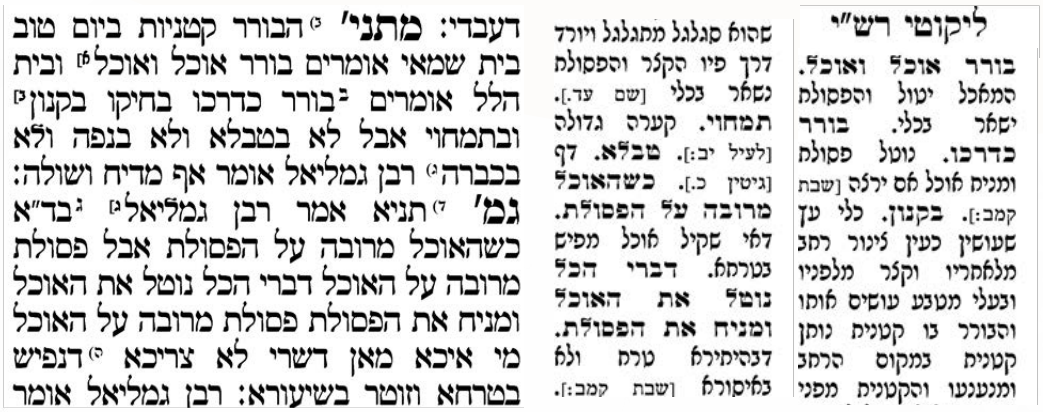
א. לברור פסולת מתוך אוכל.
ב. לברור לבו ביום.
ג. לברור למחר.

7. שני מיני אוכלים האם מותר לברור מהם?

א. מותר.
ב. אסור.
ג. מחלוקת.

הֲלָכָה יוֹמִית | רְמָה ג' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

ההספק היומי:
גמרא ביצה יד: משנה - וגמ' עד - רבן גמ' ליאל אומר. ורמב"ם פ"ח הלכות שבת הלכה י"ב -י"ג

דעבדי: **מתני'** [ג] הבורר קטניות ביום טוב בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל[ד] ובית הלל אומרים [ה]בורר כדרכו בחיקו בקנון[ו] ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה[ז] רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה: **גמ'** [ח] תניא אמר רבן גמליאל[ט] [י]בר"א כשהאוכל מרובה על הפסולת אבל פסולת מרובה על האוכל דברי הכל נוטל את האוכל ומניח את הפסולת מרובה על האוכל מי איכא מאן דשרי לא צריכא [יא]דנפיש בטרחא וזוטר בשיעורא: רבן גמליאל אומר

שהוא קגלגל מתגלגל ויוכל להך פיו הקלר והפסולת נשאר בכלי [שם עד:]. תמחוי. קערה גדולה [לעיל יב:]. **טבלא.** דף [גיטין כ:]. **כשהאוכל מרובה על הפסולת.** לפי שקיל טובא מפיס בטורחא. **דברי הכל** נוטל **את האוכל ומניח את הפסולת.** דבהימירא טרח ולא מיפסדא [שבת קמב:].

ליקוטי רש"י

בורר אוכל ואוכל. המאכל יטול והפסולת ישאר בכלי. בורר כדרכו. נוטל פסולת ומניח מוכן מס יבלה [שבת קמב:]. בקנון. כלי עץ שעושין כעין ניעול רחב מלמטה וקלר מלפניו ובעלי מטפח עושים לתוכו והכוכל בו קטניות נופל קטניות במקום הרחב ומנענעו והקטניות מפני

רמב"ם זמנים הלכות שבת פרק ח'

הלכה י"ב הבורר אוכל מתוך פסולת או שהיו לפניו שני מיני אוכלין ובירר מין ממין אחר בנפה ובכברה חייב. בקנון או בתמחוי פטור. ואם בירר בידו לאכול לאלתר מותר.

הלכה יג הבורר אוכל מתוך פסולת בידו להניחו אפילו לבו ביום נעשה כבורר לאוצר וחייב. היו לפניו שני מיני אוכלין מעורבין בורר אחד מאחר ומניח לאכול מיד. ואם בירר והניח לאחר זמן אפילו לבו ביום כגון שבירר בשחרית לאכול בין הערביים חייב.

הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית | רְמָה ג' | יוֹם שִׁשִּׁי כ"ח תִּשְׁרֵי

1. האם גם ביו"ט יש איסור לברור?

א. אין איסור.
ב. יש איסור.
ג. מחלוקת ב"ש וב"ה.

2. לפי ב"ש שיש איסור לברור מה צריך לברור ממה?

א. פסולת מתוך אוכל.
ב. אוכל מתוך פסולת.
ג. שניהם מותר.

3. אם יותר קשה להוציא את האוכל, מה צריך להוציא (לרבן גמליאל)?

א. את הפסולת.
ב. את האוכל.
ג. אסור להוציא כלום.

שאילות על הרמב"ם:

4. באיזה אופן אסור לברור אבל פטורים מחטאת?

א. הבורר פסולת מתוך אוכל ביד.
ב. הבורר אוכל מתוך פסולת בקנון ובתמחוי לאלתר.
ג. הבורר אוכל מתוך פסולת בנפה וכברה.

5. הבורר אוכל מתוך פסולת ביד - בבוקר כדי לאכול בין הערביים מה הדין?

א. מותר.
ב. אסור.
ג. מחלוקת.

מי יודע?

מי מבין הקרים הבאים עבר על מלאכת בורר?

א. מי שהפריד בין בוטנים מקליפות כדי לאוכלם לאלתר.
ב. אדם שאכל אשכול ענבים והשאיר את הענבים הפגומים על האשכול.
ג. אדם שהסיר קליפת פרי כדי לאכולו.
ד. אדם שהוציא חתיכות שאינו רוצה לאכול בדג.

נפל לאדם גרעין לימון לתוך הסלט, מה יעשה?

א. יוציאו לבדו בעזרת היד.
ב. יוציאו עם מעט סלט.
ג. יוציאו לבדו בעזרת כלי.
ד. לא יוציאו בכלל

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

טור אורח החיים תחילת סימן שי"ט

הבורר חייב. והני מילי בבורר בנפה וכברה, או בורר לאוצר אפילו ביד, אבל בידו כדי לאכול מיד מותר. הלכך היו לפניו אוכלין עם פסולת שלהם, בורר בידו לצורך אותה אכילה. ואם בירר יותר, אפילו לבו ביום, נעשה כבורר לאוצר וחייב. בקנון ובתמחוי לא יברור, ואם בירר פטור, ואם בירר בנפה ובכברה חייב חטאת. וכיצד הוא בורר? אם יש טורח בברירת האוכל יותר מברירת הפסולת, בורר כדרכו לזרוק הפסולת; ואם יש יותר טורח בברירת הפסולת, כגון שהוא דק, נוטל אוכל ומניח הפסולת. וכל זה כשהאוכל מרובה על הפסולת בכמותה, ומשכחת באוכל מרובה שאפילו הכי יש טורח יותר בברירת הפסולת, כגון שהוא דק כדפרישית. אבל אם כמות הפסולת מרובה, אסור אפילו לטלטלו, שהאוכל בטל ברוב הפסולת. ומכל מקום לוזים ובטנים שנשתברו ועדיין מעורבין בקליפתן, אף על פי שהקליפות מרובות על האוכל, לא מיקרי פסולת מרובה על האוכל, כיון דאורחייהו בהכי והוו כמו שומר לפרי. היו לפניו ב' מיני אוכלים, אותו שרוצה לאכול עתה חשוב כאוכל והשני חשוב פסולת, ואסור לבררו.

הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם רִאשׁוֹן ל' תִּשְׁרֵי

1. באיזה שני אופנים כותב הטור שמי שבורר חייב חטאת?

א. הבורר אוכל מתוך פסולת, והבורר בכלי.
ב. הבורר פסולת מתוך אוכל והבורר לאוצר.
ג. הבורר בנפה וכברה, והבורר לאוצר.

2. כמה תנאים ואיזה יש לפי הטור שיהיה מותר לברור?

א. תנאי אחד - שיהיה בורר אוכל מתוך פסולת.
ב. שני תנאים - שיהיה ביד, ולאלתר.
ג. שלוש תנאים - אוכל מתוך פסולת, ביד, ולאלתר.

3. לפי הטור מה מותר לברור פסולת מתוך אוכל או אוכל מתוך פסולת?

א. אוכל מתוך פסולת.
ב. פסולת מתוך אוכל.
ג. תלוי מה יותר קל.

4. לפי הטור - אם יש יותר פסולת מאוכל, האם מותר לברור?

א. מותר.
ב. אסור.
ג. מחלוקת.

5. אם יש אגוזים מעורבים עם הקליפות, ויש בקליפות כמות יותר מהאגוזים האם מותר לברור את האוכל?

א. אסור כי האוכל בטל בפסולת.
ב. מותר, כי כיוון שזה קליפה של האוכל זה כאילו חלק מהפרי.
ג. הטור לא דיבר על כזה מקרה.

מי יודע?

מהו איסור מלאכת בורר?

א. הפרדת סוג אוכל מסוג אוכל אחר.
ב. הפרדה בין רצוי ללא רצוי לאלתר
ג. הפרדה בין רצוי ללא רצוי שלא לאלתר
ד. ערבוב כמה סוגי מאכלים.

מתי מותר לסנן משקה?

א. אסור לסנן כל משקה.
ב. מותר לסנן כל משקה
ג. אם גם מלפני הסינון הוא ראוי לשתייה.
ד. שיש במשקה פסולת ובלי סינון הוא לא ראוי לשתיה.

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם שֵׁנִי א' חֶשְׁוָן

שו"ע או"ח סימן שי"ט סעיפים א' -ד'

סעיף א: הבורר אוכל מתוך פסולת או שהיו לפניו שני מיני אוכלים ובורר מין ממין אחר בנפה ובכברה חייב בקנון ובתמחוי פטור אבל אסור ואם בירר בידו כדי לאכול לאלתר מותר: הגה: וכל מה שבורר לצורך אותה סעודה שמיסב בה מיד מקרי לאלתר ואפילו אחרים אוכלים עמו שרי ולכן מותר לברור הירק שקורין שלאטין מן העלין המעופשין שבו כל מה שצריך לאכול באותה סעודה:

סעיף ב: הבורר אוכל מתוך הפסולת בידו להניחו אפילו לבו ביום נעשה כבורר לאוצר וחייב:

סעיף ג: היו לפניו שני מיני אוכלים מעורבים בורר אחד מאחד ומניח (השני כדי) לאכול מיד: הגה: ושני מיני דגים מיקרי שני מיני אוכלים ואסור לברור אחד מחבירו אלא בידו כדי לאכלן מיד אף על פי שהחתיכות גדולות וכל אחת נכרת בפני עצמה אבל כל שהוא מין אחד אף על פי שבורר חתיכות גדולות מתוך קטנות לא מיקרי ברירה ואפילו היו שני מינים ובורר משניהם ביחד הגדולות מתוך הקטנות או להיפך שרי הואיל ואינו בורר מין אחד מתוך חבירו. ואם בירר והניח לאחר זמן אפילו לבו ביום כגון שבירר שחרית לאכול בין הערבים חייב:

סעיף ד: הבורר פסולת מתוך אוכל אפילו בידו אחת חייב: הגה: ואפילו האוכל מרובה ויש יותר טורח בברירת האוכל אפילו הכי לא יברר הפסולת אפילו כדי לאכול לאלתר:

הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם שֵׁנִי א' חֶשְׁוָן

1. הבורר אוכל מתוך פסולת, או שהיו לפניו שני מיני אוכלים, באיזה אופן מותר לו לברור?

א. בכל אופן.
ב. בידו, לאלתר.
ג. בידו, אפילו לאחר זמן.

2. באיזה אופן מותר לו לברור אפילו לעוד שעה או שעתיים?

א. אם הסעודה מתחילה מיד ונמשכת זמן רב.
ב. בכל אופן מותר.
ג. אין אופן שמותר.

3. האם מותר לברור לסעודה שתהיה בעוד כמה שעות?

א. לכתחילה אסור בדיעבד מותר.
ב. אסור.
ג. מחלוקת.

4. האם לברור דג אחד מתוך שני מיני דגים נקרא בורר?

א. כן, ומותר רק לפי התנאים.
ב. זה לא נקרא בורר.
ג. צריך רק תנאי אחד מתוך שלוש.

5. אם בוחר את הדגים הגדולים מתוך הדגים הקטנים, האם זה נקרא בורר?

א. כן, ומותר רק לפי התנאים.
ב. זה לא נקרא בורר.
ג. צריך רק תנאי אחד מתוך שלוש.

מי יודע?

מה יעשה אדם ששותה מרק אבל לא רוצה לאכול את הירקות שבו?

א. מותר לו להוציא את הירקות.
ב. מותר לו להטות את הסיר כך שיישפך לקערה רק מרק.
ג. אסור לו להוציא את הירקות וחייב לאוכלם.
ד. יוציא ביד את הירקות ולא בעזרת מסננת.

האם חל איסור בורר גם על דברים שהם לא אוכל?

א. לא, איסור בורר חל רק על מאכלים.
ב. כן, רק בדברים שקשורים לאוכל (סכו"ם וכוסות)
ג. ג. לא, בורר חל רק על מאכלי חיטה.
ד. כן, כל מצב המפרידים בין רצוי ללא רצוי הוא בורר.

הֲלָכָה יוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

הקדמת המשנ"ב לסימן שי"ט (הלכות בורר)

הנה בורר הוא אחד מל"ט אבות מלאכות של שבת וחייבין עליה ג"כ חטאת בשוגג ומיתה במזיד כמו על שאר מלאכות ובעו"ה הרבה אנשים נכשלין באיסור בורר וע"כ אראה לבאר אותה בעז"ה בכל פרטיה ואקדים לזה הסימן הקדמה קצרה. והוא. אין חל איסור בורר מן התורה כ"א באחד משלשה אופנים שאז דרך ברירה היא כן בחול.

א) אם בורר פסולת מן האוכל אפילו בורר בידו ודעתו לאכול מיד ג"כ חייב שזהו דרך ברירה בחול לברור הפסולת מן האוכל.

ב) אם הוא בורר בכלי שדרך לברור בה כגון בנפה וכברה חייב אפילו הוא בורר האוכל מן הפסולת ודעתו לאכול מיד שכן דרך הבורר בכלי פעמים הוא בורר האוכל מן הפסולת כגון שנקבי הכברה דקין והאוכל הוא גס ופעמים הוא להיפוך [ואם הוא בורר בכלי שאין דרך לברור בה פטור אבל אסור וכדלקמיה].

ג) אפילו אם הוא בורר אוכל מן הפסולת ובידו אך שדעתו לאכול לאחר זמן חייב

ואינו מותר לברור כ"א באופן שיזהר בכל ג' אופנים דהיינו שיברור האוכל מן הפסולת וגם שהברירה יהיה בידו ולא בכלי וגם שיהיה דעתו לאכול מיד שאז לאו דרך ברירה היא אלא דרך אכילה היא - אלו עיקרי הכללים שבסימן זה ויתר הפרטים נבאר אי"ה בסימן הבא:

הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית | רָמָה ג' | יוֹם שְׁלִישִׁי ב' חֶשְׁוָן

1. האם בורר הוא אחד מל"ט מלאכות שבת?

א. כן.
ב. לא.
ג. הוא תולדה של מלאכה.

2. אדם שבורר אוכל מתוך פסולת לאלתר, אלא שבורר בנפה וכברה, האם חייב?

א. כן.
ב. לא.
ג. מחלוקת.

3. אדם שבורר פסולת מתוך אוכל לאלתר, ביד, האם חייב?

א. כן.
ב. לא.
ג. מחלוקת.

4. אדם שבורר אוכל מתוך פסולת ביד, לבו ביום, האם חייב?

א. כן.
ב. לא.
ג. מחלוקת.

5. מה הם שלושת התנאים שיהיה מותר לברור בשבת?

א. אוכל מתוך פסולת, בכלי, ולאלתר.
ב. אוכל מתוך פסולת, ביד, ולאלתר.
ג. פסולת מתוך אוכל, ביד ולאלתר.

אדם נמצא בבית מלון הוא בא לשבת חתן, הם צריכים סוכריות לזרוק על החתן. המנהל מטבח אומר לו תשמע, אני עוזב עכשיו, אני מגיע למחרת בשעה 11 בבוקר, עד 11 בבוקר החדר שבו נמצאים הסוכריות סגור, אם אתה רוצה משהו מהחדר קח עכשיו כי את המפתח אני לא יכול לתת. הוא נכנס לחדר הסוכריות והוא רואה מיכליות גדולות שבהן הסוכריות מעורבבות. יש סוכריות עם נייר, יש סוכריות בלי נייר, יש סוכריות עם הכשר שאותו הקבוצה שלו אוכלת יש כאלו עם הכשר שהקבוצה לא אוכלת. יש סוכריות חלביות שהוא לא יכול לתת לאנשים, בקיצור הוא רואה שהוא יצטרך לעשות פה בורר בתוך החבילות הגדולות של הסוכריות. להוציא את הסוכריות הוא לא יכול, אין לו אפשרות, המנהל אומר לו תברור פה, אני סוגר, מחר צריכים לזרוק 100 סוכריות על החתן בשעה 10 ועשרה, בשעה זו המנהל לא יהיה פה ויהיה סגור.

האם מותר לו לברור עכשיו את הסוכריות שצריך לצורך מחר, או לא?

בְּצַר-הֶרְחֶבֶת לִי

עיבוד: אורי מן
(על פי הספר 'והגדת'
על חומש בראשית)

הָיָה זֶה לִפְנֵי לְמַעְלָה מִשְּׁמוֹנִים שָׁנָה. בְּרוּסְיָה הַסּוֹבְיֶטִית, בָּהּ נֶאֱסְרָה כָּל פְּעִילוּת דָּת וְשִׁמְירַת הַמִּצְווֹת הָיְתָה כְּרוּכָה בְּסַכָּנַת שְׁלִיחָה לַעֲבוֹדַת פֶּרֶךְ בְּאֶרֶץ גְּזֵרָה, חַי יְהוּדִי וְשָׁמוֹ רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין בְּרוֹד זצ"ל רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הָיָה יְהוּדִי מְלֵא בְּשִׂמְחָה דֶּא עָקָא, סִרְבּוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין לַעֲבֹד בְּשַׁבָּת, הֵבִיאָה לְכָךְ שֶׁהוּא פֻּטַּר מִמָּקוֹם עֲבוֹדָתוֹ, וְהוּא הִתְקַשָּׁה לִמְצוֹא עֲבוֹדָה שֶׁבָּהּ יִרְשׁוּ לוֹ לֹא לַעֲבֹד בְּשַׁבָּת. לְפִיכָךְ, הֶחְלִיט רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין לַעֲבֹר לְמוֹסְקְבָה, הוּא קִוָּה שֶׁשָּׁם יִמְצָא עֲבוֹדָה שֶׁבָּהּ יוּכַל לִשְׁמוֹר אֶת הַשַּׁבָּת.

רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הִגִּיעַ לְמוֹסְקְבָה, וְהֵחֵל לְתוּר אַחַר פַּרְנָסָה. הוּא שָׁאַל אֲנָשִׁים שׁוֹנִים. מִכֵּיוָן שֶׁמּוֹסְקְבָה שָׂרְצָה בְּסוֹכְנֵי הַמִּשְׁטָרָה הַחֲשָׁאִית שֶׁהָיוּ בְּכָל מָקוֹם, נָפַל חֶשְׁדָּם שֶׁל אַנְשֵׁי הַמִּשְׁטָרָה עַל רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין.

רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הָשְׁלַךְ לְנִידַת מִשְׁטָרָה וְנִלְקַח לְכֶלֶא הָרוֹסִי הַיָּדוּעַ לְשִׁמְצָה בְּעִנּוּיִים שֶׁבּוֹ עִנּוּ חוֹקְרָיו אֶת הָעֲצוּרִים. הַיּוֹם בּוֹ נֶעֱצַר רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הָיָה יוֹם שִׁשִּׁי בַּבֹּקֶר, לְמָחֳרָת, בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, הוּא הוּבָא לִפְנֵי הַחוֹקֵר הַמִּשְׁטָרְתִּי.

"מָה חִפַּשְׂתָּ בְּמוֹסְקְבָה בְּכָל מִינֵי מְקוֹמוֹת?" שָׁאַל הַחוֹקֵר, "אַל תַּכְחִישׁ אֶת זֶה, כִּי יֵשׁ לָנוּ עֵדוּיוֹת עַל זֶה. מָה רָצִיתָ לִגְלוֹת לְאוֹיֵב?"

"אֲנִי מַהֲגֵר", אָמַר רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין, "וּבָאתִי לְעִיר הַגְּדוֹלָה כְּדֵי לְחַפֵּשׂ עֲבוֹדָה. אֵין לִי שׁוּם עִנְיָן בְּרִגּוּל".

הַחוֹקֵר שָׁאַל אוֹתוֹ עוֹד שְׁאֵלוֹת רַבּוֹת, וּלְבַסּוֹף הִשְׁתַּכְנֵעַ שֶׁלְּפָנָיו עוֹמֵד יְהוּדִי שֶׁאֵכֶן חִפֵּשׂ עֲבוֹדָה, וְהִשְׁלַךְ לְכֶלֶא בְּטָעוּת. "טוֹב, אֲנוּ נְשַׁחְרֵר אוֹתָךְ", הוֹדִיעַ הַחוֹקֵר לְרַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין, "אֲבָל לִפְנֵי כֵּן עָלֶיךָ לַחְתֹּם עַל פְּרוֹטוֹקוֹל הַחֲקִירָה". "אֲנִי שׁוֹמֵר שַׁבָּת", עָנָה רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין בְּעוֹז לְחוֹקֵר הַמִּשְׁטָרְתִּי, "אָסוּר לִי לַחְתֹּם בְּשַׁבָּת".

רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הָשְׁלַךְ מֵחָדָשׁ לְכֶלֶא, וְתַחַת לְבַכּוֹת וּלְהִתְאוֹנֵן, הֵחֵל לִרְקֹד בַּתָּא הַכֶּלֶא! עַל מָה וְלָמָּה? עַד כֹּה, כָּךְ אָמַר לְעַצְמוֹ, יָשַׁב בְּכֶלֶא עַל רְצוּי עֲוֹנָתָיו וּפִשָּׁעָיו, וּמֵטֵב הָיָה אִלּוּ לֹא חָטָא וְנֶעֱנַשׁ. אֲבָל כָּעֵת, הוּא יוֹשֵׁב בְּמַאֲסָר אַךְ וְרַק מִפְּנֵי שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת! אַשְׁרָיו שֶׁנִּתְפַּס עַל הַמִּצְווֹת! עַל כָּךְ עָלָיו לִרְקֹד וְלִשְׂמֹחַ.

"מָתַי תַּסְכִּים לְהִשְׁתַּחְרֵר מֵהַכֶּלֶא?" שָׁאַל הַסֹּהַר.

"בְּעֶרֶב, אַחֲרֵי שֶׁיֵּצְאוּ שְׁלוֹשָׁה כּוֹכָבִים", עָנָה רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין, "אַסְכִּים לָצֵאת".

וּבָעֶרֶב, הִסְכִּים רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין לַחְתֹּם עַל הַפְּרוֹטוֹקוֹל וְשֻׁחְרַר.

מָה יַּעֲשֶׂה כָּעֵת? הוּא הִתְפַּלֵּל וְהֵמְשִׁיךְ לְחַפֵּשׂ עֲבוֹדָה שֶׁבָּהּ יוּכַל לִשְׁמֹר שַׁבָּת. כַּעֲבֹר זְמַן קָצָר, הוּא קִבֵּל עֲבוֹדָה בְּמִפְעָל כְּשׁוֹמֵר. הוּא קִבֵּל חֲדַר מִסָּךְ וְהָיָה עָלָיו לִשְׁהוֹת בּוֹ בְּכָל לֵילוֹת הַשָּׁבוּעַ בְּלִי לַעֲשׂוֹת דָּבָר! הַשָּׂכָר שֶׁקִּבֵּל בַּתְּמוּרָה לַעֲבוֹדָתוֹ הָיָה זָעוּם אֲבָל רַבִּי חַיִּים בִּנְיָמִין הָיָה מְאֻשָּׁר, כָּךְ יוּכַל לִלְמֹד כַּאֲוַת נַפְשׁוֹ.

